Brześć nad Bugiem, dnia 7 marca 1938 roku

Poleski Dziennik Wojewódzki

Nr. 3

TREŚĆ:

str.

DZIAŁ URZĘDOWY:

A: ROZPORZĄDZENIA, ZARZĄDZENIA, OBWIESZCZENIA:

Poz. 20. Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 10.II.1938 r. w sprawie zmiany nazwy gromady kol. Hrymiacze I i kol. Hrymiacze II, gminy Wołczyn, powiatu brzeskiego 62

21. Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 8.II.1938 r. o obowiązku badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych przy wyładowaniu wszystkich zwierząt racicowych i załadowaniu zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych w obrocie krajowym 62

22. Obwieszczenie Wojewody Poleskiego o wyborach radcy do Rady Poleskiej Izby Rolniczej przez Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Drohiczynie-Poleskim . . 63

23. Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego z dn. 22 lutego 1938 r. w sprawie likwidacji mienia opuszczonego 63

24. Ogłoszenie starostwa powiatowego łuninieckiego o unieważnieniu dokumentów 68

25. Ogłoszenie starostwa powiatowego prużańskiego o wdrożeniu postępowania scaleniowego . 68

26. Ogłoszenie starostwa powiatowego prużańskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego . 68

B. PRZEDRUKI:

(ze Zbioru układów zbiorowych pracy z dnia 12 lutego 1938 r. Nr. 9).

27. Umowa, ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województwa poleskiego na rok służbowy 1938/39 68

28. Umowa, ustalająca warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa poleskiego na rok służbowy 1938/39 78

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Likwidacja Powiatowych Związków Rolniczych 82

Wyciąg ze statutu Komunalnej Kasy Oszczędności pow. łuninieckiego w Łunińcu 85

Wezwania sądowe 88

Regulacja hipotek 88

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty 89

Komunikat Związku Strzeleckiego Podokręg Wileński 91

DZIAŁ URZĘDOWY

A. Rozporządzenia, zarządzenia, obwieszczenia.

20.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POLESKIEGO

z dnia 10.II.1938 r. w sprawie zmiany nazwy gromady kol. Hrymiacze I i kol. Hrymiacze II, gminy Wołczyn, powiatu brzeskiego.

Na zasadzie art. 16 ust. (1) ustawy z dnia 23.III.1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz uchwały Wydziału Wojewódzkiego z dnia 22.I. 1938 r. Nr. 746 zarządza się co następuje:

§ 1.

Dotychczasowa gromada „kolonia Hrymiacze II" w gminie Wołczyn, powiatu brzeskiego otrzymuje nazwę „Sokólne", a gromada „kolonia Hrymiacze I" w gminie Wołczyn otrzymuje nazwę „kolonia Hrymiacze".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

w/z **Wojewoda Poleski**
(—) **St. Bieniewski**
Wicewojewoda

21.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POLESKIEGGO

z dnia 8 lutego 1938 roku o obowiązku badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych przy wyładowaniu wszystkich zwierząt racicowych i załadowaniu zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych w obrocie krajowym.

Na zasadzie art. 108 ust. 1 lit. a rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz aministracj ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) ogłoszonego w jednolitym tekście w Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 555 z roku 1936, §§ 9, 10 i 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22.III.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408) w brzmieniu zmienionym Rozp. Min. Roln. i Ref. Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 961) o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych oraz zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19.I.1938 r. Nr. W. XI-1/2 zarządzam co następuje:

§ 1.

a) Wszystkie zwierzęta racicowe hodowlane użytkowe bez różnicy wieku podlegają przy załadowaniu jako też wyładowaniu w obrocie krajowym na wszystkich stacjach kolejowych i przystaniach wodnych położonych na obszarze województwa poleskiego — obowiązkowemu urzędowemu badaniu w obrocie krajowym przez właściwego powiatowego względnie upoważnionego przezemnie do tych czynności innego lekarza weterynaryjnego.

b) Wszystkie zwierzęta racicowe rzeźne bez różnicy wieku, pochodzące z obszaru całego Państwa, podlega przy wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych i przystaniach wodnych położonych na terenie województwa poleskiego obowiązkowemu urzędowemu badaniu w obrocie wewnątrz kraju przez właściwego powiatowego, względnie upoważnionego przezemnie do tej czynności innego lekarza weterynaryjnego.

Wspomniane badanie nie jest wymagane przy wyładowaniu w rzeźniach i targowiskach rzeźnych połączonych torem kolejowym w których badanie, przy wyładowaniu przez ustanowionego tam lekarza weterynarynego jest zapewnione.

§ 2.

Badanie przy wyładowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych zwierząt racicowych rzeźnych, przeznaczonych dla rzeźni i targowisk nie połączonych torem kolejowym poruczam lekarzom weterynaryjnym wyznaczonym przezemnie zarządzeniem Nr. R.W. IV-2 z dnia 8 lutego 1938 roku.

§ 3.

O wyniku badania urzędujący lekarz weterynaryjny winien przy załadowaniu wystawić świadectwo zdrowia według wzoru Nr. 2 zał. do § 10 rozp. Min. Roln. z dnia 22.III.1928 r. (poz. 408) na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu lub oddziału statku oraz liczbę dziennika badania. Przy wyładowaniu winien urzędujący lekarz weterynaryjny odnotować wynik badania na przesłanym przy transporcie urzędowym świadectwie zdrowia zwierząt.

§ 4.

Właściciel zwierząt racicowych winien o zamierzonym załadowaniu względnie wyładowanu zawia-

domić właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem względnie wyładowaniem.

§ 5.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, przewidzianej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23.III. 1928 r. (Dz.U.R.P. Nr. 42 poz. 409) ponoszą osoby zainteresowane, uiszczając je bezpośrednio do rąk urzędującego lekarza weterynaryjnego za pokwitowaniem według przepisanego wzoru.

§ 6.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani na zasadzie postanowień rozdziału VII rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22.VIII.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) — o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

Jednocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 27.VII.1937 r. Pol. Dz. Wojew. Nr. 12 poz. 66 i z dnia 15.XII.1937 r. Pol. Dz. Wojew. Nr. 18 poz. 104 o obowiązku badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych przy wyładowaniu w obrocie krajowym.

Wojewoda Poleski

(—) **Wacław Kostek-Biernacki**

22.

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY POLESKIEGO
o wyborach radcy do Rady Poleskiej Izby Rolniczej przez Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Drohiczynie - Poleskim

Na podstawie zarządzenia Pana Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 października 1936 r., w sprawie wyborów radców do Poleskiej Izby Rolniczej, Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Drohiczynie - Poleskim zostało powołane do przeprowadzenia wyborów jednego radcy do Poleskiej Izby Rolniczej, na miejsce ś.p. Aleksandra Bogórskiego, z terminem dokonania wyborów do dnia 12 marca 1938 roku.

Wojewoda Poleski

(—) **Wacław Kostek-Biernacki**

23.

Ogłoszenie

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POLESKIEGO
z dnia 22 lutego 1938 roku
W SPRAWIE LIKWIDACJI MIENIA OPUSZCZONEGO

Stosownie do postanowienia art. 8 ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o likwidacji mienia opuszczonego (Dz. U.R.P. Nr. 52, poz. 405), Urząd Wojewódzki Poleski podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego Sąd Okręgowy w Pińsku, względnie Sąd Okręgowy w Pińsku — Wydział Zamiejscowy w Brześciu n. B. wszczął postępowanie likwidacyjne odnośnie do mienia opuszczonego niżej wymienionych osób:

Lp.	Data postanowienia Sądu	Nr. aktu Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego lub uznanego za zmarłego	Miejsce położenia mienia opuszczonego
	I. Sądu Okręgowego w Pińsku.			
1	10.XII.1937 r.	Co. 1242/37	Pleszko Klemens	Wieś Perespa, gm. chomskiej, pow. drohickiego
2	10.XII.1937 r.	Co. 1292/37	Michnowiec Mateusz	Wieś Śnitowo, gm. janowskiej, pow. drohickiego
3	10.XII.1937 r.	Co. 1241/37	Bondaruk Bazyli	Wieś Szczekock, gm. janowskiej, pow. drohickiego
4	10.XII.1937 r.	Co. 1240/37	Sienkiewicz Adam	Wieś Radownia, gm. janowskiej,
5	10.XII.1937 r.	Co. 1442/37	Kościuczyk Mikołaj	Wieś Kublik, gm. Osowce, pow. drohickiego

Lp.	Data postanowienia Sądu	Nr. aktu Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego lub uznanego za zmarłego	Miejsce położenia mienia opuszczonego
6	10.XII.1937 r.	Co. 1310/37	Kozak Paweł	Wieś Szczekock, gm. janowskiej, pow. drohickiego
7	10.XII.1937 r.	Co. 1311/37	Antończuk Emilian	Wieś Radownia, gm. janowskiej, pow. drohickiego
8	10.XII.1937 r.	Co. 1460/37	Jarmoszyk Tymoteusz	Wieś Tulatycze, gm. Bezdzież, pow. drohickiego
9	10.XII.1937 r.	Co. 1494/37	Szuszman Marek	Wieś Laskowicze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
10	10.XII.1937 r.	Co. 1348/37	Malińczykowie Helena, Bazyli, Włodzimierz i Zinaida	M. Pińsk
11	10.XII.1937 r.	Co. 1210/37	Nakroplany Mikołaj	Wieś Osownica, gm. motolskiej, pow. drohickiego
12	10.XII.1937 r.	Co. 1207/37	Sienkiewicz Nicefor	Wieś Janów, gm. tejże, pow. drohickiego
13	10.XII.1937 r.	Co. 1214/37	Chomicz Stefan	Wieś Janów, gm. tejże, pow. drohickiego
14	10.XII.1937 r.	Co. 1201/37	Bartosz Eufrozyna	Wieś Psyszczewo, gm. motolskiej,
15	10.XII.1937 r.	Co. 1202/37	Masiuk Aleksander	Wieś Wierchuście, gm. janowskiej, pow. drohickiego
16	10.XII.1937 r.	Co. 1239/37	Byczyk Grzegorz	Wieś Woławel, gm. tejże, pow. drohickiego
17	10.XII.1937 r.	Co. 1238/37	Łagodzicz Jakim	Wieś Radownia, gm. janowskiej, pow. drohickiego
18	10.XII.1937 r.	Co. 1219/37	Michniukowie Jan i Mikołaj	Wieś Wólka-Radowicka, gm. Woławel, pow. drohickiego
19	10.XII.1937 r.	Co. 1236/37	Molitwik Aleksy	Wieś Osownica, gm. motolskiej, pow. drohickiego
20	10.XII.1937 r.	Co. 1237/37	Nowicka Matrona	Wieś Śnitowo, gm. janowskiej, pow. drohickiego
21	10.XII.1937 r.	Co. 1217/37	Kołysko Wawrzyniec	Wieś Kleszcze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
22	10.XII.1937 r.	Co. 1216/37	Klimczuk Okuj	Wieś Burmaki, gm. chomskiej, pow. drohickiego
23	10.XII.1937 r.	Co. 1290/37	Greczny Maksym	Wieś Wólka-Obrowska, gm. Św. Wola, pow. kosowskiego
24	10.XII.1937 r.	Co. 1286/37	Giermanowski Antoni	M. Pińsk
25	10.XII.1937 r.	Co. 1333/37	Micewicz Mateusz	Wieś Staromłyny, gm. Chomsk, pow. drohickiego
26	10.XII.1937 r.	Co. 1318/37	Czyżyk Nicefor	Wieś Gniewczyce, gm. janowskiej, pow. drohickiego
27	10.XII.1937 r.	Co. 1335/37	Bożko Zachariusz	Wieś Laskowicze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
28	10.XII.1937 r.	Co. 1218/37	Sacuta Aleksy	Wieś Radogoszcz, gm. Odryżyn, pow. drohickiego
29	10.XII.1937 r.	Co. 1314/37	Śnitowiec Teodor	Wieś Tryliski, gm. janowskiej, pow. drohickiego
30	10.XII.1937 r.	Co. 1203/37	Szepieluk Grzegorz	Wieś Śnitowo, gm. janowskiej, pow. drohickiego
31	10.XII.1937 r.	Co. 1295/37	Śnitko-Pleszko Nestor i Maksym	Wieś Zajelenie, gm. chomskiej, pow. drohickiego

Lp	Data postanowienia Sądu	Nr. aktu Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego lub uznanego za zmarłego	Miejsce położenia mienia opuszczonego
32	10.XII.1937 r.	Co. 1376/37	Diaczuk Stefan	Wieś Radogoszcz, gm. Odryżyn, pow. drohickiego
33	10.XII.1937 r.	Co. 1412/37	Mandryk Daniel	Wieś Laskowicze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
34	10.XII.1937 r.	Co. 1312/37	Bułka Anastazja	Wieś Worocewicze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
35	10.XII.1937 r.	Co. 1313/37	Marczuk Michał	Wieś Worocewicze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
36	10.XII.1937 r.	Co. 1401/37	Sokołowski Karp	Wieś Humniszcze, gm. Braszewicze, pow. drohickiego
37	10.XII.1937 r.	Co. 1378/37	Hedźko Helena	Wieś Worocewicze, gm. janowskiej, pow. drohickiego
38	10.XII.1937 r.	Co. 1357/37	Łagodzicz Roman	Wieś Radownia, gm. janowskiej, pow. drohickiego
39	10.XII.1937 r.	Co. 1377/37	Gonczaruk Stefan	Wieś Szczekock, gm. janowskiej, pow. drohickiego
	II. Sądu Okręg. w Pińsku Wydz. Zam. w Brześciu n.B.			
40	20.XI.1937 r.	Co. 1704/37	Gawryluk Adrian	Wieś Wieluń, gm. Kosicze, pow. brzeskiego
41	20.XI.1937 r.	Co. 1717/37	Kaźbierowicze Teodozja, Grzegorz i Jan	Wieś Jakowicze-Duże, gminy i pow. prużańskiego
42	27.XI.1937 r.	Co. 1707/37	Kalinowski Włodzimierz	Wieś Niechaczew, gm. i pow. kosowskiego
43	27.XI.1937 r.	Co. 1726/37	Demianowicz Naum	Wieś Osowce, gm. Sielec, pow. prużańskiego
44	27.XI.1937 r.	Co. 1757/37	Połujanczyk Ignacy	Wieś Zahalicze, gm. różańskiej, pow. kosowskiego
45	27.XI.1937 r.	Co. 1867/37	Mikołajczuk Teodor	Wieś Borki, gm. Iwacewicze, pow. kosowskiego.
46	20.XI.1937 r.	Co. 1713/37	Siergiejewicz Kalistrat	Wieś Dywin, gminy tejże, pow. kobryńskiego.
47	18.XII.1937 r.	Co. 2071/37	Dawidowicz Jan	Wieś Hrycewicze, gm. Malecz. pow. prużańskiego.
48	4.XII.1937 r.	Co. 1705/37	Antoniukowie Józef i Antoni	Wieś Rasna, gm. Wysokie-Lit., pow. brzeskiego.
49	20.XI.1937 r.	Co. 1748/37	Fedynicze vel Podlipscy Mikołaj, Nicefor i Andrzej	Wieś Rokitnica, gm. Żabinka, pow. kobryńskiego.
50	20.XI.1937 r.	Co. 1735/37	Chmaruk Roman, s. Teodozjusza	Wieś Rohozna, gm. Oziaty, pow. kobryńskiego.
51	20.XI.1937 r.	Co. 1710/37	Zazan Nikita	Wieś Oziaty, gminy tejże, pow. kobryńskiego.
52	27.XI.1937 r.	Co. 1728/37	Awdziejczukowa Anna	Wieś Kutniewicze, gm. Malecz, pow. prużańskiego.
53	27.XI.1937 r.	Co. 1703/37	Kuksa Józef	Wieś Kulesze, gminy i powiatu kosowskiego.
54	20.XI.1937 r.	Co. 1866/37	Wasilewski Tomasz, s. Andrzeja	Wieś Blizna, gm. różańskiej, pow. kosowskiego.

Lp.	Data postanowienia Sądu	Nr. aktu Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego lub uznanego za zmarłego	Miejsce położenia mienia opuszczonego
55	20.XI.1937 r.	Co. 1863/37	Daniłow Jan, s. Nicefora	M. Brześć n.B., przy ul. Grajewskiej Nr. 83.
56	27.XI.1937 r.	Co. 1729/37	Gwoździk Bazyli	Wieś Kozły, gm. Rudniki, pow. prużańskiego.
57	27.XI.1937 r.	Co. 1712/37	Piekarenia Mojżesz	Wieś Nowosady, gm. Różana, pow. kosowskiego.
58	20.XI.1937 r.	Co. 1706/37	Kozik Jefim	Wieś Bratyłowo, gm. Kosicze, pow. brzeskiego.
59	20.XI.1937 r.	Co. 1746/37	Mikus Mikołaj	M. Prużana, przy ul. Błotnej nr. 7.
60	13.XI.1937 r.	Co. 1777/37	Roj Eliasz	Wieś Niepomócenówka, gm. Suchopol, pow. prużańskiego.
61	27.XI.1937 r.	Co. 1772/37	Honczar Daniel	Wieś Kulesze, gminy i powiatu kosowskiego.
62	27.XI.1937 r.	Co. 1737/37	Połoński Aleksander	Wieś Buła, gminy i powiatu kosowskiego.
63	27.XI.1937 r.	Co. 1773/37	S-py Marcinowicza Piotra, Antoni i in. Marcinowicze.	Wieś Osowce, gm. Sielec, pow. prużańskiego.
64	27.XI.1937 r.	Co. 1775/37	Denisiukowie Tymoteusz i Aleksy	Wieś Bakuny, gm. Malecz, pow. prużańskiego.
65	27.XI.1937 r.	Co. 1906/37	Osiejuk Oksen vel Okseniusz, s. Szymona.	Wieś Borysówka, gm. Dywin ,pow. kobryńskiego.
66	18.XII.1937 r.	Co. 2064/37	Szpak Ignacy	Wieś Szejpiaki, gm. Różana, pow. kosowskiego.
67	18.XII.1937 r.	Co. 2085/37	Makuszyk Jakub	Wieś Ogrodniki, gm. Tewle, pow. kobryńskiego.
68	18.XII.1937 r.	Co. 2056/37	Kurluk vel Kuryluk Antoni	Wieś Jałowa, gm. Suchopol, pow. prużańskiego.
69	18.XII.1937 r.	Co. 1971/37	Pawłowicz Roman	Wieś Ostrówki, gm. Różana, pow. kosowskiego.
70	18.XII.1937 r.	Co. 1985/37	Czuchno Anna	Wieś Łososin,, gm. Różana, pow. kosowskiego.
71	18.XII.1937 r.	Co. 2083/37	Adamowicz Zachariusz	Wieś Łyszczyki, gm. Tewle, pow. kobryńskiego.
72	18.XII.1937 r.	Co. 2112/37	Szebryńska Ita	M. Brześć n.B., przy ul. Jagiellońskiej Nr. 120.
73	18.XII.1937 r.	Co. 2125/37	Haluk Kalistrat	Wieś Szmaty, gm. Nowosiółki, pow. kobryńskiego.
74	18.XII.1937 r.	Co. 1879/37	Kamieniuk Piotr	Wieś Orańczyce, gminy i powiatu prużańskiego.
75	18.XII.1937 r.	Co. 1900/37	Zabajłowicz Paweł	Wieś Jundziłowicze, gm. Różana, pow. kosowskiego
76	18.XII.1937 r.	Co. 1904/37	Głuszko Jakub	Wieś Krynica, gm. Suchopol, pow. prużańskiego.
77	18.XII.1937 r.	Co. 2061/37	Panasiuk - Kamiński Teodor	Wieś Kotelnia-Podm., gm. Kamienica-Żyr., pow. brzeskiego.
78	4.XII.1937 r.	Co. 1730/37	Hańczuk Marta	Wieś Orepicze, gm. Kamieniec-Lit., pow. brzeskiego.
79	15.I.1938 r.	Co. 1893/37	Kluczko Jakub	Wieś Kulesze, gminy i powiatu kosowskiego.

Lp.	Data postanowienia Sądu	Nr. aktu Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego lub uznanego za zmarłego	Miejsce położenia mienia opuszczonego
80	15.I.1938 r.	Co. 2012/37	Kryśko Andrzej	Wieś Kulesze, gminy i powiatu kosowskiego.
81	15.I.1938 r.	Co. 2023/37	Kunica Jan	Wieś Zapole, gm. Różana, pow. kosowskiego.
82	18.XII.1937 r.	Co. 2075/37	Grosman Beniamin	M. Brześć n.B., przy ul. Listowskiego Nr. 14-a.
83	18.XII.1937 r.	Co. 2093/37	Czernik vel Czerniak Konstanty	Wieś Tymianka, gm. Wysokie-Lit., pow. brzeskiego.
84	15.I.1938 r.	Co. 1979/37	Brytun Ksenia	Wieś Suchopol, gminy tejże, pow. prużańskiego.
85	15.I.1938 r.	Co. 2002/37	Dziejko Grzegorz	Wieś Zapole, gm. Różana, pow. kosowskiego.
86	22.I.1938 r.	Co. 2025/37	Ploruszkin Aleksander	M. Brześć n.B., przy ul. Szeptyckiego Nr. 17.
87	15.I.1938 r.	Co. 1846/37	Sacharczuk Jakub	Wieś Judycze, gm. Kamieniec-Lit., pow. brzeskiego.
88	18.XII.1937 r.	Co. 2121/37	Kita Filip	Wieś Horecz, gm. Siechniewicze, pow. prużańskiego.
89	18.XII.1937 r.	Co. 2092/37	Szulejko Anna	M. Kosów n,Pol., przy ul. Kościelnej Nr. 17.
90	18.XII.1937 r.	Co. 1711/37	Worończuk Antoni	Wieś Rokitnica, gm. Żabinka, pow. kobryńskiego
91	18.XII.1937 r.	Co. 2073/37	Jarmołowiczowie Aleksander, Piotr, Paweł i Pelagia	Wieś Buła, gminy i powiatu kosowskiego.
92	18.XII.1937 r.	Co. 1880/37	Mruk Helena	Wieś Murawa, gm. Suchopol, pow. prużańskiego.
93	18.XII.1937 r.	Co. 1878/37	Szabunio Grzegorz	Wieś Bakuny, gm. Suchopol, pow. prużańskiego.
94	18.XII.1937 r.	Co. 1743/37	Babura Jan, s. Martyniana	Wieś Czapelka, gm. Ołtusz, pow. brzeskiego.
95	18.XII.1937 r.	Co. 2010/37	Gołowko Samson	Wieś Kozłowicze, gm. motykalskiej, pow. brzeskiego.
96	18.XII.1937 r.	Co. 2082/37	Kosowiec Antoni	Wieś Ozierce, gm. borko-giczyckiej, pow. kosowskiego
97	18.XII.1937 r.	Co. 2076/37	Byczko Mitrofan	Osada Czernawczyce, gm. Turna, pow. brzeskiego .
98	4.XII.1937 r.	Co. 1715/37	Jaszczuk Filip	Wieś Stołpy, gm. Tewle, pow. kobryńskiego.
99	18.XII.1937 r.	Co. 2034/37	Boryńczycy Michał i Tatiana	Wieś Nowe-Piaski, gm. piaskowskiej, pow. kosowskiego.
100	4.XII.1937 r.	Co. 1739/37	Mańczak Grzegorz	Wieś Raśna, gm. Wysokie-Lit., pow. brzeskiego.

Z mocy powołanej ustawy wzywa się osoby, roszczące sobie prawa do tego mienia opuszczonego oraz wierzycieli, by zgłosili swe roszczenia, należycie uzasadnione, do Sądu Okręgowego w Pińsku, względnie do Sądu Okręgowego w Pińsku—Wydział Zamiejscowy w Brześciu n.B., w terminie 6-cio miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie zaznacza się, że jeżeli nieobecny, którego mienie ma być zlikwidowane, nie zgłosi się w powyższym terminie, może nastąpić uznanie go za zmarłego.

Za Wojewodę

(—) Fr. Dutkiewicz

Naczelnik Wydz. Ogólnego.

24.

OGŁOSZENIE

starostwa powiatowego łuninieckiego o unieważnieniu dokumentów.

1) Unieważnia się kartę pobytu czasowego, wydaną przez Starostwo łuninieckie w dniu 16.I. 1932 r. za Nr. 2595 z terminem do odwołania na nazwisko Jerzego Fieduszyna s. Włodzimierza i Wilhelminy, ostatnio zamieszkałego do 1937 r. w Rożanie Wielkim, gm. Czuczewicze, pow. łuninieckiego.

2) Unieważnia się dowód osobisty, wydany przez zarząd gminy w Leninie, w dniu 3.I.1935 r. za Nr. 1062 na nazwisko Borucha Słuckiego, s Szymona i Małki, urodz. 10.II.1915 r. w Leninie, gminy tejże, pow. łuninieckiego i tamże zamieszkałemu.

3) Unieważnia się dowód osobisty, wydany przez zarząd gminy w Leninie w dniu 22.VI.1935 r. za Nr. 1517 na nazwisko Szamy Bakalczuka, s. Girsza i Jenty, urodzonego w 1918 r.w Pińsku, a zamieszkałego ostatnio w Mikaszewiczach, gminy Lenin, pow. łuninieckiego.

Starosta
(—) **K. Weese.**

25.

OGŁOSZENIE

starostwa powiatowego prużańskiego o wdrożeniu postępowania scaleniowego.

Starostwo Powiatowe Prużańskie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (D.U.R.P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 lutego 1938 r. uprawomocniło się orzeczenie starosty powiatowego prużańskiego z dnia 17 grudnia 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Laski położonej w gminie Horodeczno powiatu prużańskiego.

26.

OGŁOSZENIE

starostwa powiatowego prużańskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego.

Starostwo Powiatowe Prużańskie na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (D.U.R.P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5.X.1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty powiatowego prużańskiego z dnia 7.IX.1937 r.. dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Dołhe gminy Prużana, powiatu prużańskiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

B. Przedruki.

(ze Zbioru układów zbiorowych pracy z dn. 12.II.1938 r. Nr. 9).

27.

UMOWA

ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województwa poleskiego na rok służbowy 1938/39.

DZIAŁ I. ORDYNARIUSZE.

Zasady ogólne.

§ 1.

1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną fachową zdolnością do pracy: fornali, parobków, ratajów, stróżów, głównych pastuchów, pomocników pastuchów, polowych, karbowych, włodarzy i gumiennych.

Fornal obrządza i pracuje parą, trójką lub czwórką koni, winien umieć orać, kosić i obchodzić się z maszynami, służącymi do obróbki oraz zbiorów. Rataje pracują wołami.

2. Karbowi, włodarze i gumienni otrzymują wynagrodzenie w wysokości conajmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

3. Stangretów (forysów) nie uważa się za fornali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

4. Inwalidzi i ułomni, pracujący na równi z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce jak i naturaliach. Iwalidzi i ułomni o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

§ 2.

1. Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1938 r. a kończy się dnia 31 marca 1939 r. Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pra-

cy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umpwy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1938 r. Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1938 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę tejże nie przedłuża. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić na zasadzie orzeczenia komisyj rozjemczych lub też wyroków sądów państwowych działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompentencji.

2. W wypadku klęski żywiołowej pracodawca może rozwiązać umowę lub zmniejszyć świadczenia za czternastodniowym wypowiedzeniem, po uprzednim powiadomieniu Inspektora Pracy.

3. W miejscowościach, gdzie warunki lokalne utrudniąja przepropwadzki w terminie 1 kwietnia, rok służbowy może trwać od 1 stycznia do 31 grudnia z wypowiedzeniem na 3 miesiące, t. j. do 30 września włącznie.

4. Parobcy, rataje i pomocnicy pastuchów mogą być godzeni na okresy krótsze niż rok, z góry oznaczone umowami indywidualnymi, przy czym wówczas obowiązuje dwutygodniowe wypowiedzenie.

5. W razie niestawienia się do pracy nowougodzonego pracownika bez uzasadnionej przyczyny do dnia 3 kwietnia włącznie, umowa najmu zostaje automatycznie rozwiązana, a pracodawca ma prawo dochodzenia strat, wynikłych z tego powodu, od nowougodzonego pracownika w wysokości 20 zł., których ma prawo poszukiwać na majątku lub na ewentualnym wynagrodzeniu pracownika z tytułu objętej przez niego innej posady.

6. Pracodawca obowiązany jest wydać zwolnionemu pracownikowi niezwłocznie na jego żądanie świadectwo, które powinno zawierać tylko dane dotyczące rodzaju i czasu zatrudnienia pracownika u danego pracodawcy.

§ 3.

1. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują komisje rozjemcze, bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń,

b) pracownikom przerywać pracy.

2. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może przed orzeczeniem lub wyrokiem wstrzymać świadczenia w zbożu i gotówce; w razie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 1% od wstrzymanej należności.

3. Pracownik winien pretensję swoją zgłosić do pracodawcy, zanim ją zgłosi na komisję rozjemczą lub do inspektora pracy. Ustosunkowanie się pracodawcy do pretensji pracownika powinno być w tym wypadku w ciągu 3 dni zakomunikowane pracownikowi, ewentualnie wykonane.

§ 4.

Umowa niniejsza, w myśl art. 18 ustawy z dnia 1 sierpnia1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów między pracodawcami a pracownikami rolnymi, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dna 23 września 1931 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 90/31, poz. 706) stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunk niniejszej umowy, są nieważne z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

§ 5.

1. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową zawierającą kontrolę wydanej ordynarii i pensji wraz z potrąceniami oraz spisem powierzonych mu inwentarzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz przez pracownika. Poza tym pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręce wybranego przez nich delegata jeden egzemlarz niniejszej umowy.

2. Książeczka obrachunkowa, złożna u pracodawcy, nie powinna być przetrzymywana dłużej niż 10 dni, po czym na żądanie pracownika powinna mu być zwrócona. W razie niewydania pracownikowi książeczki obrachunokwej, pracownik ma prawo domagać się od pracodawcy wypłacenia mu, tytułem odszkodowania umownego, kwoty 2 zł. za każdy przepracowany miesiąc.

§ 6.

1. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynariuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek. Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Zobowiązania jednak, złożone w imieniu żony i dzieci przez pracownika, są dla niego obowiązujące i niedotrzymanie ich powoduje bezzwłoczne zerwanie umowy z winy pracownika, na żądanie pracodawcy. Choroba w rodzinie lub wyjątkowe okoliczności (ślub, pogrzeb i t.p.), nie mogą być przyczyną do zerwania umowy.

2. Dojarki pobierają za miesięczne dojenie nie mniej, niż 7 zł., bez względuna ilość dojonych przez nie krów. Najwyższa norma dojonych krów nie może przekraczać 9 sztuk. Wyższe normy zapłaty, stosowane dotychczas, obwiązane nadal.

3. Indywidalne umowy, zawarte między pracodawcami a dojarkami, podlegają rozpatrzeniu przez komisje rozjemcze.

Czas pracy.

§ 7.

1. Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustąla się na 9 godzin 20 minut, przy czym rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli, ułożonej na zasadzie czasu słonecznego.

Miesiąc		Praca do południa od godz. | do godz	Przerwa na śniadanie godzin	Przerwa obiadowa godzin	Praca po południu od godz. | do godz.	Przerwa na podwiecz. godzin
Styczeń		8.00 — 12	—	$1\frac{1}{2}$	1.30—4.00	—
Luty		7.30—12	—	$1\frac{1}{2}$	1.30—5 00	—
Marzec	1—10 11—20 21—31	7.00—12	—	$1\frac{1}{2}$	1.30—5.30 1.30—6 00 1.30—6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6.00—12	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	1.30—6.40 1.30—7.00 1.30—7.20	—
Maj	1—10 11—20 21—31	6.00—12	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	1.30—7.30 1.30—7.50 1.30—8.00	$\frac{1}{2}$
Czerwiec	1—20 21—30	6.00—12	$\frac{1}{2}$	2.—	2.00—8.20 2.00—8.30	$\frac{1}{2}$
Lipiec	1—20 21—31	.6.00—12	$\frac{1}{2}$	2.—	2.00—8.30 2.00—8.00	$\frac{1}{2}$
Sierpień	1—20 21—31	6.00—12	$\frac{1}{2}$	2.—	2 00—7.50 2.00—7.00	$\frac{1}{2}$
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6.00—12	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	1.30—6.40 1.30—6.20 1.30—6.00	—
Październik	1—10 11—20 21—31	7.00—12	—	$1\frac{1}{2}$	1.30—5.30 1.30—5 20 1.30—4.50	—
Listopad		7.30—12	—	$1\frac{1}{2}$	1.30—4.15	—
Grudzień		8.00—12	—	$1\frac{1}{2}$	1.30—2.45	—

2. Za początek pracy rano i po południu uważa się dla pracowników, pracujących końmi, wyjazd lub wyjście z podwórza, dla pozostałej czeladzi wyruszenie do pracy z wyznaczonego miejsca na zbiórkę. Za koniec pracy uważa się zejście z pola. O ile pole leży dalej niż dwa kilometry od powórza, robotnika należy zwolnić o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2-ch.

3. Robotnicy, zatrudnieni przy koniach, mają być zwalniani przed południem wcześniej aniżeli inne kategorie robotników, a to tak, by obrządek inwentarza odbywał się w godzinach pracy.

4. W razie pilnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama.

5. Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnym wynagrodzeniem 23 grosze za godzinę. Do robotników, pobierających wynagrodzenie za roboty wykonywane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się: pastusi i ich pomocnicy, rataje, stróże nocni i dozorcy, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków.

6. Samowolne i nieuzasadnione opuszczanie roboty podczas godzin pracy oraz samowolne spóźnianie się jest niedopuszczalne, powoduje ptrącenia jak przy nadgodzinach i może być dla pracodawcy powodem do rozwiązania umowy, przy czym pracodawca nie jest obowiązany do dalszych świadczeń.

§ 8.

1. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej niż na dwie godziny przed rozpoczęciem pracy.

2. Obrok, siano i t.p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy, w miejscach na to przeznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dni świąteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

3. Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników bez specjalnej dopłaty. O ile pastuch pracuje więcej, niż przez dwa dni świąteczne bez przerwy, wówczas otrzymuje on za każdą niedzielę i święto 2 złote.

4. Do siania nawozów sztucznych pracodawcy dają pracownikom worki i dopłacają im od hektara 20 groszy. Przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku, wapna, nie mogą być zatrudnione kobiety, pracownicy zaś używani do ich siania mają otrzymać ochraniacze na oczy.

§ 9.

1. Stróże nocni mają codziennie czas wolny do zakończeznia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania, po przerwie zaś otrzymują czas wolny równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (§ 7 pkt 1). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t.p. z wyjątkiem 4-ch miesięcy: listopada, grudnia, stycznia i lutego, kiedy ich obowiązuje tylko przywiezienie wody i drew w granicach ich codziennych obowiązków.

2. W miesiącach od 1 października do 31 marca stróż otrzymuje kożuch dworski na czas warty, która nie może zaczynać się wcześniej, niż o godzinie 18 (6-ej wieczorem), a kończyć nie wcześniej niż o godz. 6 rano.

3. Spanie stróży w czasie jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia: za 1-szym razem 5 kg. żyta, za drugim i dalszym 10 kg żyta. Po trzykrotnym przekroczeniu służbowym, pracodawca może wystąpić o rozwiązanie umowy.

4. W majątkach, gdzie konie pasane są na pastwisku, fornale obowiązani są do kolejnego pasania koni w nocy bez specjalnej dopłaty lecz z warunkiem, że w dniu następnym zostaną zwolnieni od pracy do godziny 14-ej (2-ej po południu).

§ 10.

1. Za dnie świąteczne uważa się nastąpujące ustawą oznaczone święta rzymsko-katolickie i narodowe: Nowy Rok, Trzech Króli, Oczyszczenie Najśw. Panny Marii (2lutego) Drugi dzień Wielkiej Nocy, Trzeci Maj, Wniebowstąpienie Pańskie, Drugi Dzień Zielonych Świąt, Boże Ciało, Św. Piotra i Pawła, Wniebowzięcie Najśw. Panny Marii (15. VIII.), Wszystkich Świętych, Święto Państwowe 11 Listopada, Niepokolane Poczęcie Najśw. Panny Marii (8. XII.), Pierwszy i Drugi Dzień Bożego Narodzenia, razem 15 dni.

2. Praca w dnie świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych, zaś w gorzelniach i krochmalniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z ustawą sejmową z dnia 18 grudnia 1919 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 94 z 1933 r., poz. 734) po cenach o 100% (sto procent) wyższych od dziennego zarobku.

3. Inne święta, których świętowanie jest dopuszczane przez pracodawcę, zalicza się automatycznie do dni urlopowych.

4. Wdnie ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu nie powinny być wykonywane.

Stosunek wzajemny.

§ 11.

1. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

2. W razie zalegania z wypłatą pensji lub wydawaniem ordynarii, pracodawca niezależnie od rygorów, przewidzianych w art. 59. Prawa o wykroczeniach z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 60/32, poz. 572) może być przez komisję rozjemczą zobowiązany do ponoszenia kosztów postępowania.

3. Delegat nie może być traktowany gorzej od innych pracowników.

§ 12.

1. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisle przeszczeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, w szczególności ostrożne obchodzenie się z ogniem, jak też dbałe i staranne obchodzenie z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Niestosowanie się pracownka do powyższych przepisów uprawnia pracodawcę do żądania bezzwłocznego rozwiązania umowy z winy pracownika.

2. Pracownik jest odpowiedzialny za zgubienie lub uszkodzenie wskutek niedbalstwa przedmiotów oddanych jego pieczy i strata podlega potrąceniu z pensji przez pracodawcę.

Warunki wynagrodzenia.

§ 13.

1. Wynagrodzenie robotników za pracę składa się z pensji i ordynarii.

2. Pensję wypłaca się gotówką z dołu, zależnie od umowy kwartalnie lub miesięcznie, nie później niż dnia 10-go następnego miesiąca.

3. a) Ordynarię wydaje się z góry, w pierwszych dwóch tygodniach kwartału lub miesiąca, w zbożu zdrowym i oczyszczonym w gatunku jaki posiada majątek.

b) W razie niemożności wydania należytej ordynarii z powodu wypadków losowych lub w terminie na dzień 1 lipca, ustalenie terminu winno nastąpić w drodze bezpośredniego porozumiena stron.

§ 14.

1. Ordynariusze otrzymują w stosunku rocznym:

a) pensji we wszystkich powiatach 80 zł. (osiemdziesiąt zł.),

b) ordynarii w powiatach: Brześć n. B., Kobryń i Prużana—2 kwintale pszenicy, 9 kwintail żyta i 2 kwintele jęczmenia, w powiatach: Drohiczyn, Kamień Koszyrski, Łuniniec, Pińsk i Stolin —1 kwintal przenicy, 9 kwintali żyta i 2 kwintale jęczmienia.

2. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, pracodawca może wydać zamiast jednego kwintala pszenicy: 1 kwintal 25 kilogramów żyta, lub 80 kilogramów grochu lub jeden kwintal gryki.

3. Ordynariusze, pobierający wynagrodzenie inne, niż wskazane w niniejszym paragrafie objęci zostali postanowieniami § 15.

§ 15.

1. Parobcy samotni w wieku 18 lat, zdolni do wszelkich robót w polu, zatrudnieni przy koniach i obrządzający je, otrzymują:

a) wynagrodzenie gotówkowe miesięczne w wysokości 20 zł.,

b) dworski stół w czeladnej kuchni lub równoważnik w wysokości 65 kilogramów żyta miesięcznie.

2. Pomocnicy pastuchów w wieku od 17 tu lat otrzymują w stosunku rocznym, przy godzeniu na okres krótszy odpowiednio zmniejsznone, następujące wynagrodzenie za pracę:

a) pensji równoważnik gotówkowy 2-ch kwintali żyta,

b) ordynarii 10 kwintali żyta,

c) prawo do trzymania jednej krowy lub równoważnik 120 litrów niezbieranego mleka albo 1 kwintel żyta.

3. Rataje zatrudnieni przy wołach mogą być godzeni na czas krótszy, niż fornale, jednakże za czas, na który zostali zgodzeni, otrzymują wynagrodzenie nie mniejsze niż fornale, przyczym rodzaj i wysokość wynagrodzenia w naturze lub w gotówce pozostawia się do obopólnego porozumienia. Czas pracy ich jest zależny od miejscowych warunków gospodarczych. Ratajów obowiązuje pasanie wołów.

§ 16.

1. Pracodawcy są uprawnieni do przemielenia ordynarii na swój rachunek i wówczas z przewidzianej w §§ 14, 15 ordynarii potrącają 1 kwintal żyta.

2 W wypadku dawania przemiału przez pracodawcę przysługuje pracownikom prawo określenia, jaka ilość ordynarii ma być zmielona na pytel, razówkę i kaszę.

3. Przemielenie ordynarii winno być dokonane najdalej w ciągu pierwszego miesiąca kwartału, za który wydaje się ordynarię. Na rozkurz odlicza sobie młyn maksimum przy razówce 2%, przy pytlu i kaszy 5%. Poza tym pobieranie innych dopłat i miarek jest niedozwolone.

Ziemia pod ziemniaki.

§ 17.

1. Ordynariusz otrzymuje ziemi pod zemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę 46 arów 65 metrów kwadratowych, na ziemiach zaś dernowanych lub nie wymagających drenowania 39 arów 20 metrów kwadratowych.

2. Wzamian gruntu mogą być wydawane, zależnie od umowy, gotowe ziemniaki czyste bez ziemi, przy czym oblicza się 1 kwintal ziemniaków za 1 ar 12 metrów kwadratowych pola na ziemiach lekkich lub wymagających drenowania, oraz 93 metry kwadratowe pola na ziemiach ciężkich i nie wymagających drenowania.

3. Przy umowie ordynariusz może zastrzec sobie otrzymywanie 15 kwintali gotowych ziemniaków. W tym wypadku otrzymuje ponadto 30 arów ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę, albo 25 arów 25 metrów kwadratowych ziemi drenowanej lub nie wymagającej drenowania.

4. Sadzenie ziemniaków winno odbywać się —jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku—w połowie między początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takim samym stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być zasadzone obok siebie w jednym miejscu, o ile strony nie postanowią inaczej.

5. Pracownik jest obowiązany utrzymać działkę w czystości, bez chwastów. O ile tego na czas nie wykona, pracodawca ma prawo oczyścić działkę na koszt pracownika.

6. O ile pracownik nie posiada sadzonek, może otrzymać takowe od pracodawcy w ilości potrzebnej do zasadzenia należnej roli, wówczas z przewidzianej w umowie ilości roli potrąca się ilość arów, odpowiadającą ilość wydanych kartofli.

7. Nowoprzyjęty ordynariusz, o ile ugodzony jest na gotowe ziemniaki, może zastrzec przy zawieraniu umowy wydawania mu zaliczkowo po kwintale gotowych ziemniaków miesięcznie, aż do wykopania ziemniaków.

Utrzymanie inwentarza.

§ 18.

1. Fornale, główni pastusi, karbowi, włodarze i gumienni mają prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do 2-ch miesięcy. W powiatach brzeskim, kobryńskim i prużańskm pracownik ma prawo trzymać jedną krowę z jednym przychówkiem do 2-ch miesięcy, o ile krowa pracownika pasie się z dworskim bydłem. W majątkach, gdzie istnieje zwyczaj trzymania dwu krów, pozostaje nadal.

2. Jeżeli pracodawca stawia za warunek, by pracownik trzymał tylko jedną krowę, pracownik otrzyma 240 litrów mleka świeżego nezbieranego lub odszkodowanie w wysokości 1 kwintala żyta.

3. Jeżeli ordynariusz krów nie trzyma, to otrzymuje 1 litr dziennie w ciągu 6 miesięcy zimowych i po 2 litry dziennie w ciągu 6 miesięcy letnich.

4 Jeżeli pracodawca stawia za warunek przy umowie, ażeby ordynariusz nie trzymał krów, to wydaje mu wzamian w ciągu 6-ciu miesięcy letnich po 3 litry mleka dziennie, a wciągu 6-ciu miesięcy zimowych po 2 litry mleka dziennie za pierwszą krowę, a za drugą jak w punkcie 2 określono.

5. Utrzymanie dla bydła ma być latem na odpowiednim pastwisku, takim, jak i dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastewnków i łąk kośnych, jednak nie koniecznie wspólnych.

6. Przy osobnym pastwisku daje pracodawca osobnego pastucha Podczas miesięcy zimowych, tj. w okresie stabulacji, otrzymują pracownicy na krowę po 8 kg. 26dkg. sieczki i plew i 1 kg. 64 dkg. koniczyny lub 2 kg. siana. Zamiast siana lub koniczyny można wydawać miesięcznie na na każdą krowę 1 kwintal ziemniaków albo 1½ kwintala innych okopowych.

7. Zamiast wszystkich powyższych norm można wydawać dziennie na szutkę 8 kg. siana błotnego, jednak tego samego gatunku, jakim jest karmione bydło dworskie.

8. Zamiast dawek siana, albo koniczyny, albo okopowych, pracodawca może wyznaczyć pracownikowi po 4 ary 60 metrów kwadratowych ziemi na każda krowę, położonej łącznie z odpowiednią działką pracownika pod ziemnaki. Słomę dla inwentarza otrzymują pracowncy w miarę potrzeby. wprowadzenie dworskiej obory nowej sztuki bydła i trzody chlewnej nie może nastąpić bez uprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy..

§ 19.

1. Pracownik ma prawo trzymać dwie dorosłe sztuki trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnych. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi, królików i t.p., zależy od obopólnej umowy.

2 Pracodawca nie ponosi odpowiedzialności za wypadki choroby, uszkodzenia i upadku in-

wentarza służbowego, o ile pasie się on razem z bydłem dworskim.

Opał.

§ 20.

1. Pracownik rodzinny, otrzymujący oddzielne mieszkanie, otrzyma 13 jednostek opałowych. Jednostka opalowa równa się:

10,2 metrów przestrzennych torfu sztychlowego,

6,8 metra przestrzennego torfu deptanego,

5,1 metra przestrzennego torfu prasowego,

2½ kwintalom węgla,

1 kupce gałęzi, wymiaru: 1,75 szerokości, 1,75 m. wysokości i 2 m. długości.

2. Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12-tu metrów przestrzennych drzewa szczapowego suchego, przy czym 1 m p. drzewa szczapowego równa się: 1,5 m. p. karpiny rąbanej lub 1,25 m.p. drzewa niesuchego.

3. Wybór materiału opałowego przysługuje pracodawcy. Zastrzega się jednak, że conajmniej ¼ opału musi być wydana w szczapach.

4. Torf winien być wydawany w normalnie suchym stanie i przeciętnie dobrym gatunku.

5. Pracownik nie ma prawa sprzedać lub odstąpić wydanego mu opału.

Mieszkanie.

§ 21.

1. Mieszkanie pracownika musi się składać co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komorą. Przepis ten nie dotyczy budynków przed 1927 r. wzniesionych.

2. Izby winny być wytynkowane, a co najmniej dokładnie wylepione, ze szczelnymi drzwiami oknami na zawiasach. W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni. Wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku przed 1-ym listpada. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny one być zabezpieczone w ciągu lata od wody napływające.

3. Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie meszkań pracowników było higieniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpenie zgniłych cembrzyn nowymi lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczone na to miejsce.

4. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości.

5. Gdzie jest odpowednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach wybudowanych, powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwości, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

6. Pożądane jest, aby pracodawcy, mający w folwarku elektryczność, wprowadzili ją do mieszkań pracowników. Koszty prądu płaci pracownik.

7. Pracownicy są obowązani trzymać mieszkania w porządku. Trzymanie inwentarza w mieszkaniu oraz rąbanie drzewa w mieszkaniach z podłogą jest niedozwolone.

8. Sublokatorow nie wolno przyjmwać bez zgdy pracodawcy, któremu przy godzeniu się ma być zameldowny skład rodziny pracownika. Pracownikowi nie wolno również przyjmować na noc osób z poza dworu bez zezwolenia pracodawcy.

§ 22.

Pracownik otrzymuje pomieszczenia na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze lub specjalnie przeznaczonym na to budynku, oraz pomeszczenie dla dwóch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz w miarę możności ściółkę dla swego inwentarza, przy czym nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenia.

§ 23.

1. Do czasu wprowadzenia kas chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

2. Koszty leczenia, z wyjątkiem wypadków nagłych, obciążają pracodawców tlko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszty szpitalne jedynie wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzenia jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

3. W razie sporu rozstrzyga komisja rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

4. Pracodawcy nie są zobowiązani do opłacania zabiegów techniczno - dentystycznych.

§ 24.

1. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika żona zmarłego lub dzieci do lat 15-tu mają otrzymywać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynarii, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie, na równi z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada dwie krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimie sieczkę; o ile posiada jedną krowę, a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, to dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów za każdy miesiąc przepracowany od 1 kwietnia przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynariusza, rodzina ma prawo do całego zbioru. Na koszty pogrzebu otrzymuje nadto tytułem zapomogi 20 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

2. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej zapomogi, obowiązani są wykonywać pracę dostarczoną przez pracodawcę, o ile nie są związani umową o pracę poza folwarkiem pracodawcy, zawartą przed śmiercią pracownika, w przeciwnym razie tracą prawo do zapomogi. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego pracownika za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorii robotników.

3. W wypadku wydania przez pracodawcę powyższych świadczeń jednorazowo, rodzina zmarłego pracownika winna opuścić zajmowane mieszkanie w ciągu jednego miesiąca od dnia wezwania do opuszczenia.

§ 25.

Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on tytułem zapomogi 15 zł., na wypadek śmierci dziecka — 10 zł. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

§ 26.

1. Na wypadek kalcetwa lub śmierci pracownika, spowodwanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik ewentualnie jego rodzina korzysta w gospodarstwach poniżej 30 ha, jako nie objętych ustawą z dnia 28 marca 1933 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 51/33, poz. 396) z pełnych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie, do czasu polubownego lub sądowego zabezpieczenia praw pracownika, bądź jego rodziny, nie mniej jednak, jak przez pół roku. Postanowienie niniejsze w niczym nie ogranicza praw takiego robotnika, wypływających z kodeksu cywlnego. Może być jednak zastąpione zatwierdzoną przez Ministerstwo Opieki Społecznej Ogólną umową, regulującą wzajemne prawa i obowiązki pracodawców i pracowników na wypadek kalectwa lub śmierci pracownika z powodu nieszczęśliwego wypadku przy pracy.

2. W pozostałych majątkach obowiązują przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 51/33, poz. 396).

§ 27.

W celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

§ 28.

1. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym racznie ugodzonym pracownikom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub jego gospodarki 25 lat.

2. Tytułem do zwolnienia tej kategorii pracowników nie może być niezdolność do pracy z powodu starości, lecz przewinienia służbowe.

3. Pracownicy, objęci niniejszym paragrafem, obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy pomimo przepracowanych 25 lat.

4. W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości, pracownik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, nie niżej jednak jak do połowy.

5. Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

§ 29.

Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenai, zgodne z obowiązującymi ustawami i nie uważa się tego za przerwę (do § 28 niniejszej umowy).

Urlopy.

§ 30.

Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącania świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do trzech dni, przy tym jed-

cześnie może korzystać z urlopu nie więcej, niż jeden pracownik z folwarku.

2. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu. Wezwanie związku może dotyczyć każdorazowo tylko jednego pracownika.

3. Wczasie pilnych robót, jak: siewy, żniwa, sianokosy i kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwań urzędów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne dwa lub trzy dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tym odchodzącemu pracownikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

§ 31.

1. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za całą dobę 1.50 gr.
2. W drodze nie obowiązują godziny pracy.
3. Strawne nie obowiązuje przy odrabianiu szarwarku.

Furmanki.

§ 32.

1. Pracownicy otrzymują:
a) Furmankę do zwózki w dnie powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku,
b) po duchownego, z chrztem, ślubem i pogrzebem,
c) po lekarza i akuszerkę,
d) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów,
e) wspólną, jedną na kwartał, do najbliższego miejsca, w którym odbywa się jarmark,
f) wspólną, jedną na kwartał, w dzień świąteczny, wybrany przez pracowników, do najbliższego miasta względnie stacji kolejowej.

2. Fornalowi, jadącemu wysłaną w interesie pracowników furmanką w dni powszednie czy też świąteczne, nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak też za kolejne wyjazdy w dni świąteczne, po doktora, do kościoła i t.p.

3. W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym (pkt. 1f), pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosztów za wynajętą furmankę; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

4. Za wyjazdy, noszące wyraźny charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy poza godzinami służbowymi, pracownik otrzyma 1 zł., a w dni świąteczne 2 zł.

Opieka nad dzieckiem.

§ 33.

Zaleca się wszystkim pracodawcom rolnym, zależnie od warunków miejscowych, zorganizowanie opieki dla dzieci w wieku przedszkolnym.

Zawiadomienie o wolnych miejscach.

§ 34.

Wszyscy właściciele ziemscy obowiązani są zawiadomić do dnia 15 marca 1939 r. odnośne Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy zarówno o każdym wypowiedzeniu miejsca robotnikowi, jak o każdym wolnym miejscu.

DZIAŁ II. RZEMIEŚLNICY FOLWARCZNI.

§ 1.

Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkch pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów folwarcznych, ogrodników, chmielarzy rybaków i t.p. stałych wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

§ 2.

Paragraf 2 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, obowiązuje z wyjątkiem terminu rozpoczęcia roku służbowego, który to termin uzależnia się od istniejących zwyczajów, stosownie do danego fachu.

§ 3.

1. Obowązują następujące paragrafy działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordyordynariuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34.

2. Paragrafy 7 i 10 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy i punkt 3 nniejszego paragrafu nie dotyczą ogroników, chmielarzy, rybaków i t.p., charakter zajęcia których powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

3. Paragraf 7 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, obowiązuje z tą różnicą, że rzemieślnik za godziny nadliczbowe otrzymuje wynagrodzenie o 50% większe.

4. Paragraf 16 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, obowiązuje z tym,

że pracodawca ponosi koszty przemiału lub wzamian dodaje 10% ordynarii w życie.

5. Określony w § 20 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, normy opału podnoszą się w mieszkaniach dwuizbowych o 30%.

§ 4.

Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne; jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron, przy pośrednictwie inspektora pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

§ 5.

Wynagrodzenie rzemieślników wykwalifikowanych w gotówce i w naturaliach wynosi o 50% więcej od wynagrodzenia fornala, wynagrodzenie zaś rzemieślników niewykwalifikowanych nie może być niższe od wynagrodzenia fornala.

DZIAŁ III. STALI ROBOTNICY DNIÓKOWI.

§ 1.

1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony stałych robotników dniówkowych z pełną zdolnością do pracy, a mianowicie: domowników ordynariuszy oraz domowników rzemieślników, o ile ci ostatni wykonywują zwykłe roboty rolne.

2. Powyżsi domownicy, ugodzeni jako stali robotnicy dniówkowi, pracują według tabeli czasu pracy (Dział I. § 7) i pobierają za dzień pracy wynagrodzenie, określone w niniejszej umowie.

§ 2.

1. Indywidualne umowy zawiera pracodawca bezpośrednio z domownikami lub też, o ile idzie o małoletnich, z ich prawnym opiekunem. Z chwilą zawarcia takiej umowy pracodawca jest obowiązany dać stałe, codzienne zatrudnienie, a pracownik stale uczęszczać do pracy.

2. Jeżeli pracodawca nie dostarczy domownikowi pracy, winien mu zapłacić zarówno w gotówce, jak w naturaliach, tak, jak za dzień przepracowany. Pracodawca nie jest obowiązany dostarczać pracy w dni ulewne i wyjątkowej niepogody, pracownikowi zaś te dni wliczają się do obowiązkowego minimum. Pracownik winien przepracować co najmniej 100 dni w ciągu 6 miesięcy zimowych i co najmniej 120 dni w ciągu 6 miesięcy letnich z wyjątkiem pracowników do lat 16-tu, w stosunku do których obie strony obowiązuje minimum 15 dni w miesiącu.

3. Jeżeli pracownik opuści pewną ilość dni z powyżej oznaczonego minimum, nie będąc chorym lub upoważnionym do tego przez pracodawcę, pracodawca za każdy dzień nie stawienia się nie wyda mu żadnych świadczeń i ponatdo potrąci normę dzienną żyta. Pracownik winien uprzedzić pracodawcę, jeżeli nie może stawić się następnego nia do pracy.

4. Ci domownicy, którzy zawarli indywidualną umowę z pracodawcą, zgodnie z niniejszą umową, pracować mogą poza folwarkiem w dnie, w których pracodawca nie dostarczy roboty, z wyjątkiem okresów pilnych robót polowych (zbiórki i zwózki ziemiopłodów), kiedy wymagana jest zgoda pracodawcy.

§ 3.

Obowiązują następujące paragrafy działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy: 3, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 27, 31.

§ 4.

Na żądanie pracodawcy, w razie potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza czasem, określonym w § 7 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, lecz za osobnym wynagrodzeniem, po cenach za godzinę o 25% wyższych od normalnego wynagrodzenia tak w naturaliach, jak i w gotówce. Za spóźnianie się do pracy stosowane będą potrącenia w tym samym stosunku. Samowolne opuszczenie roboty podczas godzin pracy jest niedopuszczalne. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem pc cenach za godzinę o 50% wyższych od normalnego wynagrodzenia, tak w naturaliach jak i w gotówce.

§ 5.

Ustala się trzy kategorie robotników dniówkowych:

Kategoria I — do lat 16;

Kategoria II — wszystkie dziewczęta ponad lat 16 i chłopcy od lat 16 do 18;

Kategoria III — chłopcy od lat 18, zdolni do wszystkich robót i do kosy.

§ 6.

1. Warunki wynagrodzenia stałych robotników dniówkowych ustala się, jak następuje:

I. w naturaliach:

a) żyta otrzymują dziennie za dzień pracy:

Kategoria I — 1 kg.
Kategoria II — 1½ kg.
Kategoria III — 2 kg.

Żyto wydaje się kwartalnie z dołu, przy czym na 1 lipca może być wydana połowa należnej ilości żyta, druga zaś połowa będzie wydana po żniwach;

b) kartofli otrzymują rocznie:

kategoria I — 6 kwintali,
kategoria II — 10 „
kategoria III — 12 „

Wydawanie kartofli uskutecznia się co pół roku z dołu w terminach 1 października 1938 r. i 31 marca 1939 r.

2. W razie porzucenia pracy ze złej woli przez stałego robotnika dniówkowego przed końcem roku, połowa żyta, należnego pracownikowi w końcu kwartału, przechodzi na własność pracodawcy.

3. Koszty przemiału ponosi pracodawca lub wydaej w zamian 10% wydanej ilości żyta.

4. II. W gotówce według poniższej tabeli:

Powiaty	Wynagrodzenie dzienne gotówkowe dla					
	I kat.		II kat.		III kat.	
	w miesiącach		w miesiącach		w miesiącach	
	zimow.	letnich	zimow.	letnich	zimow.	letnich
	złotych					
Brześć n.B. Kobryń, Prużana	0,20	0,30	0,40	0,50	0,50	0,65
Drohiczyn, Kamień-Koszyrski, Kosów, Łuniniec, Pińsk Stolin	0,15	0,25	0,30	0,40	0,40	0,60

5. Jako miesiące letnie uważa się kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień; pozostałe jako zimowe.

6. Wypłaty gotówkowe stałym robotnikom dniówkowym uskutczniać należy co miesiąc z dołu.

§ 7.

1. W gospodarstwach poniżej 30 ha, jako nie objętych ustawą z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51/33, poz. 396), na wypadek kalectwa, spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik korzysta z pełnych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie do czasu polubownego lub sądowego zabezpieczenia praw pracowników, bądź ich rodzin, nie mniej jednak, jak przez pół roku, przy czym za podstawę obrachunku przyjmuje się minimum dni pracy, ustalone w § 2 niniejszego działu. Postanowienie niniejsze w niczym nie ograicza praw takiego robotnika, wypływających z przepisu kodeksu cywilnego.

2. W pozostałych majątkach obowiązują przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 51/33, poz. 396).

Przewodniczący:

(—) **Inż. Bogusław Świeżawski**

Okręgowy Inspektor Pracy.

za kresowy Związek Ziemian Województwa Poleskiego

(—) **Adam Bobiński** (—) **Tadeusz Zieliński**

za Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych w Polsce Z. Z. Z.

(—) **Kazimierz Pietsch** (—) **Jan Dawidziuk**

28.

UMOWA

ustalająca warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa poleskiego na rok służbowy 1938/39.

I. Zasady ogólne.

§ 1.

1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych (z wyjątkiem lasów państwowych), posiadających obszaru leśnego ni mniej niż 150 ha, z drugiej zaś strony, stałych wykwalifikowanych fizycznych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t.p.) tudzież ich pomocników.

2. Pod stałym pracownikiem leśnym wykwalifikowanym należy rozumieć pracownika, czy to wskutek ukończenia odpowiedniej szkoły, czy też wskutek wystarczającej praktyki leśnej, nabył wiadomości niezbędnych dla umiejętnego pielęgnowania, chronienia i hodowli lasu i który cały czas poświęca czynnościom związanym z eksploatacją, hodowlą i dozorea lasów.

3. Pomocnicy gajowych mogą być ugodzeni na podstawie umowy indywidualnej, z tym, że wynagrodzenie ich nie może być niższe, niż 75% świadczeń wymienionych w §§ 9, 11, 12 i 14. Pomocnikiem jest parcownik, nie mający wystarczającej praktyki, używany głównie do mniej odpowiedzialnych funkcyj.

4. Pracownicy, ugodzeni rocznie, lecz pracujący dorywczo, t.j. zatrudnieni łącznie w ciągu roku nie dłużej niż sześć miesięcy w różnych okresach czasu i posiadający inne źródła dochodu, otrzymują uposażenie na podstawie zawartych indywidualnych umów pod warunkiem, że równowartość ich uposażenia stanowić będzie nie mniej, niż 50% wynagrodzenia, otrzymanego przez pracowników, wymienionych w punkcie 2.

5. Warunik wynagrodeznia stałych pracowników, zatrudnionych na roli przy gospodarstwach leśnych, nie mogą być mniejsze od wynagrodzenia, ustalonego dla odpowiedniej kategorii robotników rolnych według umowy zbiorowej względnie orzeczenia Nadzwyczanej Komisji Rozjemczej.

6. Inwalidzi, pobierający rentę lub odszkodowanie, podlegają osobnej umowie.

§ 2.

Umowa niniejsza obowiązuje od dna 1 kwietnia 1938 roku do dnia 31 marca 1939 roku.

§ 3.

1. Rok służbowy parcowników, objętych niniejszą umową, zaczyna się 1 kwietnia, a konczy się 31 marca roku następnego, przy czym obie strony obowiązuje co najmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

2. Niewypowiedzenie we właściwym terminie (najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie) umowy pracy, przedłuża ją nadal.

3. Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy, tejże nie przedłuża.

§ 4.

1. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązania stosunku służbowego w ciągu roku, regulują komisje rozjemcze, bądź sądy państwowe— według kompetencji.

2. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku, nie wolno:

a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń,

b) pracownikom przerywać pracy.

3. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać świadczenia przed wyrokiem lub orzeczeniem, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 1% do 2% od wstrzymanej należności.

§ 5.

Umowa niniejsza stanowi dla województwa poleskiego, w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 z 1931 r., poz. 706), podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

§ 6.

1. Pracownik otrzymuje od pracodawcy książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanych świadczeń i spis powierzonego mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tym pracodawca wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszej umowy na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

2. Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być przetrzymywane dłużej niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

§ 7.

1. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracowników i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

2. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dążność do jak największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym, ich pieczy powierzonym.

3. Pracownik jest odpowiedzialny za zgubienie lub zniszczenie przedmiotów, oddanych jego pieczy.

§ 8.

1. Pracownicy, objęci niniejszą umową, nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych, do posług osobistych bądź do pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowymi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

2. Pracownicy straży leśnej otrzymują w dniu polowania dodatkowe wynagrodzenie z tytułu wykonywanych przy tym czynności.

III. Warunki wynagrodzenia.

§ 9.

1. Pracownik straży leśnej otrzymuje wynagrodzenie w gotówce oraz w naturze. Wynagrodzenie w naturze może być wydawane bądź w postaci roli i łąki, bądź w ziarnie, a to zależnie od indywidualnej umowy.

2. Minimalne wynagrodzenie gotówkowe pracownika straży leśnej wynosi w stosunku rocznym 138 zł. (sto trzydzieści osiem złotych).

3. Deputat gruntowy pracownika straży leśnej w województwie poleskim wynosi 4 hektary ziemi ornej klasy IV, oraz, w razie nie wydawania przez pracodawcę utrzymania dla krów na dworskiej oborze, 1/2 hektara łąki gruntowej lub 1 hektar łąki leśnej i pastwisko.

4. Jeżeli pracownik umówił się, że deputat otrzymywać będzie w ziarnie, to otrzyma on 14 kwintali zboża i ponadto 60 kwintali ziemniaków gotowych lub wzamian tychże 50 arów ziemi pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę na polach nie wymagających drenowania, albo 60 arów na polach, wymagających drenowania.

5. W powiatach: brzeskim, prużańskim i kobryńskim, w skład 14 kwintali wydawanego zboża wchodzi 2 kwintale pszenicy, a w pozostałych po-

wiatach — 1 kwintal pszenicy, pozostałą ilość zboża wydaje się w życie. W majątkach, które nie sieją pszenicy, wydaje się za 1 kwintal pszenicy — 1,30 kwintala żyta.

6. Jeżeli pracownik otrzymuje część wynagrodzenia w zbożu i ziemniakach, część zaś w gruncie rozrachunek winien nastąpić na zasadzie obliczeń stosunkowych.

7. Pracodawca daje pracownikowi bezpłatny przemiał w młynie przez siebie wskazanym lub wzamian przemiału może wydać 1,50 kwintala żyta lub równoważnik w gotówce.

§ 10.

1. Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w § 9 niniejszej umowy, pracownik straży leśnej otrzyma:

a) napięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kożuch krótki,

b) na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i takież spodnie, i —

c) na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni, spodnie oraz buty i czapkę lub kapelusz.

2. Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, sa który zostały wydane, przechodzą na własność pracownika. Przedmioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady, podlegają zwrotowi.

3. Pracodawcy przysługuje prawo wydawania pracownikowi, zamiast umundurowania, rocznie 3 kwintale żyta lub 0,75 hektara roli lub 1 hektar łąki.

4. Pomocnicy gajowych otrzymują kożuch i czapkę na warunkach ustalonych. Wydawanie innego umundurowania nie obowiązuje.

5. Pracownicy, wymienieni w § 1 pkt. 4 umundurowania nie otrzymują.

§ 11.

1. Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym drzewa opałowego w szczapach lub okrąglakach 24 metry przestrzenne miękkiego, lub 18 metrów przestrzennych twardego w miejscu zamieszkania, o ile pracownik nie posiada konia.

8. Opał wydaje się co najmniej na miesiąc z góry.

§ 12.

Pracownik straży leśnej ma prawo na dworskiej oborze trzymać dwie krowy z przychówkiem do 6 tygodni, oraz w dowolnej ilości trzodę w chlewach w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowym pomieszczenia. O ile pracownik ma możność trzymania krów w odpowiednich zabudowaniach przy gajówce, przysługuje mu prawo trzymania trzech krów własnych z przychówkami do 6 tygodni.

§ 13.

1. Pracownikowi, wzywanemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach tegoż pracodawcy, wypłacone będzie strawne: za całą dobę 3 złote, za pół doby 1,50 zł.

2. Pracownicy, wymienieni w § 1 pkt. 3 i 4, otrzymują za całą dobę 2 zł., a za pół doby 1 zł.

IV. Mieszkanie.

§ 14.

1. Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory.

2. Izby winny być wytynkowane, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach.

3. W oknach mają być całe szyby, w razie stłuczenia szyby, obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej dwóch tygodni.

4. Wapna do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie.

5. Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

6. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są zepsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

7. W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu lata od wody napływowej.

8. Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higieniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

9. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy.

10. Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogrodów owocowych, w szczególności przez dostarczenie drzewek itp.

§ 15.

1. Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należytym porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

2. Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

3. Przy wprowadzaniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny.

§ 16.

Drobny remont mieszkania (gajówki) i budynków gospodarczych, nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materiałami, dostarczonymi przez pracodawcę.

§ 17.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach, gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

§ 18.

W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej winny być obowiązkowo uwzględnione co najmniej jedna izba mieszkalna, kuchnia, komora i sień.

§ 19.

Pracownicy, z wyjątkiem wymienionych w § 1 pkt. 4, zajmujący mieszkanie własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymane mieszkania od pracodawcy, w wysokości odpowiadającej warunkom miejscowym. Odszkodowanie to nie należy się w wypadku, jeżeli pracownik odmawia korzystania z dostarczonego mu przez pracodawcę mieszkania.

V. Urlopy.

§ 20.

1. Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącenia świadczeń.

2. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla dwu pracowników z nadleśnictwa.

3. Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu, winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca w wysokości 2 do 4 zł. dziennie według cen miejscowych.

VI. Ubezpieczenie i nauka dzieci.

1. Do czasu wprowadzenia kas chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty, związane z przyjazdem lekarza do chorego. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę, aptekę, pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się to tylko wtedy, o ile stale pracują w majątku pracodawcy.

2. W razie sporu rozstrzyga komisja rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

3. Pracodawcy nie są obowiązani do opłacania zabiegów techniczno-dentystycznych.

§ 22.

1. Pracodawcy nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości, może go jednak skutkiem starczej niezdolności do pracy przenieść do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy na emeryturę, która winna zapewnić emerytowanemu mieszkanie i połowę świadczeń gajowego, wyłączając świadczenia wymienione w § 10.

2. Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego co najmniej 35 lat. W wypadku przekroczenia przez pracownika 60 roku życia, względnie stwierdzenia utraty zdolności do pracy ponad 50% w związku przyczynowym z pełnieniem służby, przepis ten dotyczy tych pracowników, którzy przepracowali 25 lat.

§ 23.

Na wypadek śmierci pracownika pozostała po nim rodzina otrzymuje na koszty pogrzebu 30 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się, względnie wydaje się zaległe umundurowanie, przewidziane w § 10 pkt. 1c.

§ 24.

1. Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł., na wypadek śmierci dziecka — 15 zł.

2. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma również trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia t rumny równoważnik w gotówce.

§ 25.

Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych na wypadek śmierci pracownika straży leśnej, żona lub dzieci zmarłego otrzymują przez pół roku połowę wszystkich świadczeń w naturze i gotówce, przewidzianych dla pracownika w niniejszej umowie. W wypadku wydania przez pracodawcę po-

wyższych świadczeń jednorazowo, rodzina zmarłego pracownika winna opuścić zajmowane mieszkanie w ciągu jednego miesiąca od dnia wezwania do opuszczenia.

§ 26.

Pracodawcy opłacają początkową naukę w szkołach publicznych powszechnych dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat lub dopłat.

VII. Regulowanie zbiorów i zasiewów pomiędzy rodziną zmarłego pracownika a jego następcą.

§ 27.

1. Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym, bądź ustępującym w ciągu roku, winien ułożyć się polubownie z rodziną zmarłego co do wszelkich sprzętów i zasiewów. Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tę sprawę w sposób, podany w poniższych punktach.

2. Nowy pracownik obowiązany jest zwrócić ustępującemu lub rodzinie zmarłego pracownika, jeżeli nie zebrali jeszcze plonów, koszty zasiewu i uprawy oraz w stosunku do każdego przepracowanego miesiąca jedną dwunastą część zboża, kartofli i siana, przewidzianych przy wynagrodzeniu w naturze.

3. Jeżeli zmarły lub ustępujący pracownik zebrał plony, winien z zebranych plonów wydać nowemu pracownikowi jedną dwunastą część zboża, kartofli i siana, przewidzianych przy wynagrodzeniu w naturze, za każdy nieprzepracowany miesiąc do końca roku służbowego.

4. Pracownik, ustępujący z końcem roku służbowego, otrzymuje od nowego pracownika wartość wsiewu i uprawy.

5. We wszystkich powyższych wypadkach odszkodowań, zamiast w naturze, mogą być regulowane w całości lub częściowo gotówką według cen miejscowych.

Brześć n.B., dnia 14 stycznia 1938 roku.

Przewodniczący:

(—) **Inż. Bogusław Świeżawski**
Okręgowy Inspektor Pracy.

za Kresowy Związek Ziemian Województwa Poleskiego:

(—) **Adam Bobiński** (—) **Tadeusz Zieliński**

za Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych w Polsce Z.Z.Z.:

(—) **Kazimierz Pietsch** (—) **Jan Dawidziuk**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Likwidacja Powiatowych Związków Rolniczych

OGŁOSZENIE III.

Na podstawie § 35 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII.1929 roku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 469), § 36 i 62 ustęp 3 Statutu Powiatowego Związku Rolniczego w Kobryniu, ogłoszonego w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24.VII.1934 roku Nr. 14, podaje się do wiadomości publicznej zatwierdzony przez Wydział Powiatowy w Kobryniu, uchwałą z dnia 9 sierpnia 1937 r. Nr. 211 niżej wskazany plan likwidacji Powiatowego Związku Rolniczego w Kobryniu.

I. Z należnych Powiatowemu Związkowi Rolniczemu w Kobryniu świadczeń na akcję rolniczą w myśl § 39 Statutu:

1)	od Zarządu gminnego w Antopolu	zł. 600.—
2)	„ „ „ w Lelikowie	zł. 550.—
3)	„ „ „ w Dywinie	zł. 75.—
	Razem	zł. 1225.—

wypłaca się Powiatowemu Związkowi Samorządowemu w Kobryniu tytułem zwrotu wydatków, poniesionych zastępczo przez tenże Związek w ogólnej sumie zł. 1225.—

II. Inwentarz ruchomy Powiatowego Związku Rolniczego w Kobryniu, składający się z:

1)	etażerki wartości	zł. 10.—
2)	biurki wartości	zł. 65.—
3)	szafy kanc. wartości	zł. 47.—
4)	wagi holenderskiej wartości	zł. 150.—
	Razem	zł. 272.—

przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu w Kobryniu.

III. Po zupełnym uregulowaniu rachunków i pretensyj, mogących powstać w czasie likwidacji oraz pozostałą nadwyżkę gotówkową, jaka wyniknie z ostatecznego rozrachunku, wypłaca sie wszystkim członkom Powiatowego Związku Rolniczego w Kobryniu w równych częściach w myśl § 60 Statutu.

W związku z powyższym wzywa się wierzycieli Powiatowego Związku Rolniczego w Kobryniu do odbioru wyżej wskazanych przedmiotów i kwot pieniężnych w przeciągu 6-ciu miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia.

Przewodniczący Wydziału Pow.
wz. Starosta Powiatowy
(—) **Z. Kohman**
wicestarosta

OGŁOSZENIE III.

Na podstawie § 35 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII.1929 roku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 469), § 36 i 62 ustęp 3 Statutu Powiatowego Związku Rolniczego w Kamieniu Koszyrskim ogłoszonego w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24.VII.1934 r. Nr. 14 podaję do wiadomości publicznej zatwierdzony przez Wydział Powiatowy w Kamieniu Koszyrskim decyzją z dnia 9 października 1937 r. Nr. I.0.13 niżej ustalony plan likwidacji Powiatowego Związku Rolniczego w Kamieniu Koszyrskim.

I. Inwentarz ruchomy Powiatowego Związku Rolniczego, składający się z:

1. szafy sosn. biurowej o wartości zł. 20.00
2. Szyldu „Powiatowy Związek Rolniczy w Kam. Kosz.“ wartości zł. 2.00

przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu w Kamieniu Koszyrskim.

II. Z należych Powiatowemu Związkowi Rolniczemu w Kamieniu Koszyrskim:

1. Saldo gotówkowe w K.K.O. w Kamieniu Koszyrskim na rachunku czekowym zł. 901.43
2. Należności od dłużników zł. 2025.66
   a) Zarządu gminy w Soszycznie zł. 170.00
   b) Zarządu Gminy w Borownie zł. 243.95
   c) Zarządu Gminy w Pniewnie zł. 200.00
   d) Adamiuka Konstantego zł. 100.00
   e) Pawlika Zachara zł. 39.40
   f) Wydz. Powiatowego w Kamieniu Koszyrskim zł. 1272.31
3) Zaliczki od Faustyna Machcewicza zł. 0.53

razem na kwotę zł.: 2927.62 wypłaca się:

1. Ubezpieczalni Społecznej w Kowlu zaległ. składki ubezp. zł. 757.71
2. Funduszowi zsypowemu zł. 767.91
3. Kimelowi Zacharowi za materiały kancelaryjne zł. 20.39
4. Szymonowi Korolikowi zł. 8.00
5. Poleskiemu Zw. Rolniczemu w Brześci[illegible] zł. 0.20
6. Bazylemu Kolago zaliczka na cukier zł. 10.00
7. Zarządowi Gminy Chocieszów zł. 300.00
8. Zarządowi Gminy w Kamieniu Kosz. zł. 150.00
9. Zarządowi Gminy Borowno zł. 150.00
10. Wydz. Powiatowemu w Kam. Kosz. za nawozy sztuczne zł. 35.00
11. Koło Hodowców Koni w Kamieniu Koszyrskim zł. 188.87

Razem zł. 2388.08

III. Z pozostałej po zamknięciu rachunków stanu czynnego i biernego kwoty zł. 539.54 pokryć koszty likwidacji (ogłoszenie i t.p.) resztę zaś wypłacić wszystkim członkom Powiatowego Związku Rolniczego w Kamieniu Koszyrskim w równych częściach.

W związku z powyższym wzywa się wierzycieli Powiatowego Związku Rolniczego w Kamieniu Koszyrskim do odbioru wyżej wskazanych przedmiotów i kwot pieniężnych w przeciągu 6-miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia.

Przewodniczący Wydziału Pow.
(—) **W. Bender**

OGŁOSZENIE III.

Na podstawie § 35 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII.1929 roku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 469), § 36 i 62 ustęp 3 Statutu Powiatowego Związku Rolniczego w Łunińcu, ogłoszonego w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dn. 24.VII.1924 r. Nr. 14 — podaje się do wiadomości publicznej, zatwierdzony przez Wydział Powiatowy w Łunińcu, decyzją z dn. 26.VIII.1937 r. Nr. 427, niżej ustalony plan likwidacji Powiatowego Związku Rolniczego w Łunińcu.

I. Inwentarz ruchomy i nieruchomy Powiatowego Związku Rolniczego w Łunińcu, składający się z:

1) Kompletne warsztaty tkackie szt. 7 — znajdujące się: 5 szt. na terenie gminy Łuniniec i 2 szt. na terenie gminy Lenin o wartości zł. 1786.40

2) Warsztaty tkackie bez części fabrycznych szt. 23, znajdujące się na terenie gmin: Chotynicze 3 szt.; Czuczewicze 4 szt.; Kruchowicze 5 szt.; Lenin 3 szt.; Łachwa 2 szt.; Łuniniec 5 szt.; m. Łuniniec 1 szt.; ogólnej wartości zł. 3765.10

3) Książki i podręczniki według spisu wartości zł. 101.50
znajdujące się w referacie rolnym Wydz. powiatowego.

Razem 5653.—

przekazuje się Pow. Zw. Sam. w Łunińcu.

4) Lodownię drewnianą przy przewozie łachewskim, wartości zł. 485.—
przekazuje się gm. łachewskiej;

5) Wialnię Wolskiego, wartości zł. 160.—
przekazuje się gm. Chotynicze;

6) 2 łodzie rybackie, wartości zł. 120.—
znajdujące się w korzystaniu kółek rolniczych — rybackich w Kożangródku Łachwie, przekazuje się gm. Łachwa;

7) 1 łódź rybacka, wartości zł. 60.—
znajdująca się w korzystaniu kółka rybackiego przy mostach Wolańskich, przekazuje się gm. Łuniniec.

II. Należne Pow. Zw. Rolniczemu w Łunińcu:

1) saldo gotówkowe K.K.O. w Łunińcu na r-ku czek. zł. 36.55

2) Kasa urzędu Skarbowego w Łunińcu za nadpłacony podatek doch. od uposażeń zł. 16.71

3) Zakład Ubezp. Społecznych w Warszawie — nadpłata składek zł. 19.—

4) Kasa Komunalna w Łunińcu za %%. do r-ku czek. za 1936 r. zł. 28.—

5) Gminy za druki spichlerzowe: m. Łuniniec zł. 11.60; gm. Chotynicze zł. 29.60; gm. Czuczewicze zł. 51.60; gm. Kruchowicze zł. 43.60, gm. Lenin zł. 58.60; gm. Łachwa zł. 44.30; gm. Łuniniec zł. 48.20 287.50

6) Babiński Włodz. za nici do sieci rybackich zł. 116.27

7) Kółko rybackie w Kożangródku za nici do sieci rybackich 72.28

8) S. L. Konsens w Łodzi zwrot kosztów przewozu części fabrycznych do warsztatów tkackich zł. 14.55

9) Kółko rybackie przy mostach Wolańskich pożyczka zł. 150.—

10) W. Lewanowicz — zaliczka zł. 141.17

11) S. Korzeniowski — zaliczka zł. —.50

12) Gm. Czuczewicze — za drzewka zł. —.69

13) Gm. Lenin — za drzewka zł. 3.65

14) Gm. Łuniniec za drzewka zł. 164.27

15) Koło Absolwentów Szkoły Rzemieśl. w Łunińcu — zaliczka zł. 5.—

Razem 1056.14

Wpłaca się:

1) Pow. K. K. O. w Łunińcu za koszty manipulacyjne za 1936 r. 6.50

2) Gromadzie Działłowicze zł. 100.—

3) Gromadzie Bostyń zł. 100.—

4) Gromadzie Rokitno zł. 60.—

5) Akcji zbożowej przy Wydziale Powiat. — pożyczka zł. 150.—

6) Gm. Kruchowicze — nadpłata za drzewka owocowe i len zł. 93.11

7) Pol. Izbie Rolniczej w Brześciu n.Bug. za zeszyty konkursowe zł. 40.35

8) Kustowi Janowi w Dawidgródku należność za łodzie rybackie zł. 70.—

Razem 619.96

III. Pozostałą po zamknięciu r-ków stanu czynnego i biernego kwotę zł. 436.18 przeznacza się na koszty likwidacji Związku, a ewentualną pozostałość gotówkową wypłaca się w równych częściach członkom Związku.

W związku z powyższym wzywa się wierzycieli Powiatowego Związku Rolniczego w Łunińcu do odbioru wyżej wskazanych przedmiotów i kwot pieniężnych w Łunińcu w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dn. ostatniego ogłoszenia.

Łuniniec, dn. 5.IX.1937 r.

Przewodniczący Wydziału Pow.
Starosta Powiatowy
(—) **Kazimierz Weese**

OGŁOSZENIE III.

Na podstawie § 35 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII.1929 roku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 469), § 36 i 62 ustęp 3 Statutu Powiatowego Związku Rolniczego w Prużanie, ogłoszonego w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24.VII.1934 r. Nr. 14 — podaję do wiadomości publicznej zatwierdzony przez Wydział Powiatowy w Prużanie, decyzją z dnia 8 lipca 1937 r. Nr. 4445, niżej wskazany plan likwidacji Powiatowego Związku Rolniczego w Prużanie.

I. Zrzeka się darowizny działki ziemi o obszarze 0.4848 ha Nr. 13 z maj. Siechniewicze, pow. prużańskiego, darowanej przez Rajnholda Neuhoff-Leya Związkowi Międzykomunalnemu dla popierania rolnictwa w powiecie prużańskim, aktem rejentalnym Nr. repert. 1077 z 19.XI.1934 r.

II. Inwentarz ruchomy Powiatowego Związku Rolniczego w Prużanie, składający się z:

1)	futerału do kinoaparatu wartości	zł. 15.00
2)	książki pt.. „Historia Kom. P. Polski"	zł. 4.20
3)	wieszaka - półki	zł. 4.50
4)	trzepaka do lnu wartości	zł. 55.76
5)	tablic czarnych 2-ch wartości	zł. 7.00
6)	kubła do wody wartości	zł. 1.60
7)	grzebienia drewnianego do lnu	zł. 3.00
8)	napisu na płótnie „Pokaz lniarski"	zł. 7.50
9)	2-ch flag państwowych	zł. 5.00
10)	balustrady	„ 22.70
11)	1 płochy	zł. 7.00
12)	wieszaka żelaznego	zł. 0.50
13)	projektu „Pathe-Baby" Nr. 206526-6 o wartości	zł. 250.00
	Razem	zł. 383.76

przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu w Prużanie.

III. Urządzenia techniczne nabyte przez Powiatowy Związek Rolniczy w Prużanie za 300 zł. a oddane do użytku filii Spółdzielni Mleczarskiej w Sielcu, przekazuje się tejże filii.

IV. Z należnych Powiatowemu Związkowi Rolniczemu w Prużanie:

1) salda gotówkowego w K. K. O. w Prużanie na r-ku 162.41 zł.

2) od instr. Romana Stalińskiego zaliczka 126.19 zł.

3) od instr. Leonarda Kasperowicza zaliczka 39.16 zł.
4) od instr. Stefana Kruka zaliczka 31.35 zł.
5) od instr. Eugeniusza Krzyżanowicza zaliczka 3.30 zł.
6) od sekretarza Lucjana Borowskiego zaliczka 149.27 zł.
7) od Jerzego Malinowskiego zaliczka 9.00 zł.
8) od Wydziału Powiatowego w Prużanie za osiowe 12.00 zł.
9) od Powiatowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej za rozmowy telefoniczne 29.15 zł.
10) Powiat. Urząd Rozjemczy w Prużanie za udział w utrzymaniu lokalu i rozmowy telefon. 12.56 zł.
11) Oddział Powiatowy Zw. Straży Pożarnych w Prużanie za udział w utrzymywaniu lokalu i telef. 70.59 zł.
12) Spółdzielnia Mleczarska w Suchopolu 2.80 zł.
13) Józef Szucki z Sielca za kalendarze rolnicze 50.50 zł.
14) Związek Hodowców koni — za rozmowy telefoniczne 4.10 zł.
15) Firma Cabocbe w Warszawie — kaucja za firmy 100.00 zł.
16) Feliks Suligowski za rozmowy telefoniczne 0.40 zł.
17) Kierown. Zw. Malinowski za wydane do rozsprzedaży komisowej statuty i deklaracje spółdzielcze 88.75 zł.
18) Zarząd gminny w Malczu za udział z roku 1935-36 100 zł.
19) Zarząd gminny w Prużanie za udział z roku 1935-36 100.00 zł.
20) Zarząd gminny w Siechniewiczach za udział z roku 1935-36 18.69 zł.
21) Zarząd gminny w Suchopolu za udział z roku 1935-36 100.00 zł.
22) Zarząd gminny w Szereszowie za udział z roku 1935-36 6.49 zł.

Razem 1.216.71 zł.

Wypłaca się:

1) woźnemu Ostromeckiemu zaległe pobory 15 zł.
2) Ubezpieczalni, składka ubezpieczeniowa za woźnego 1.70 zł.
3) Urzędowi pocztowemu abonament telefoniczny 16.00 zł.
4) Księgarni Polskiej w Prużanie za materiały piśmienne 6.95 zł.
5) Drukarni Międzykom. Zw. w Prużanie za druki 10.00 zł.
6) Borowskiemu Lucjanowi, zwrot porta 4.50 zł.
7) Grygorowiczowi Janowi za sidol 0.20 zł.
8) Borowskiemu Lucjanowi — zwrot kosztów podróży 82.70 zł.
9) Wydziałowi Powiatowemu w Prużanie z rozrachunku 179.85 zł.
10) Poleskiemu Dziennikowi Wojew. za ogłoszenie o zmianie statutu 32.50 zł.
11) Poleskiej Izbie Rolniczej za broszury i zeszyty 67.50 zł.
12) Poleskiemu Wojew. Zw. Rolniczemu za druki 3.00 zł.
13) Powiatowemu Komitetowi B.B.W.R., reszta z rozrachunku 23.60 zł.
14) Zarządowi Głównemu Fund. Bezrob., zaległe składki od upos. 22.00 zł.
15) Funduszowi Pracy w Brześciu —zaległe składki 6.10 zł.
16) Skarbowi Państwa — podatek dochodowy 133.70 zł.
17) Instruktorowi Chmielowcowi—zwrot zadatku na knurki 10.50 zł.
18) Gminom wiejskim pow. prużańskiego, do podziału pozostałość kosztów likwidacyjnych Zw. Międzykom. (w równych częściach) 37.40 zł.
19) Uczestnikom wycieczki do Gdyni — zwrot zaliczek 96.00 zł.
20) Komornikowi Grundonowi w Prużanie — potrącone z uposażenia pracowników 36.00 zł.

Razem 785.20 zł.

V. Pozostałą po zamknięciu rachunków stanu czynnego i biernego kwotę 431.51 zł. wypłaca się wszystkim członkom Powiatowego Związku Rolniczego w Prużanie w równych częściach, względnie po potrąceniu kwot należnych temu Związkowi od tych członków, a wskazanych w pkt. IV, poz. 18 do 22.

W związku z powyższym wzywa się wierzycieli Powiatowego Związku Rolniczego w Prużanie do odbioru wyżej wskazanych przedmiotów i kwot pieniężnych w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
wz. Starosta Prużański
(—) **St. Rudnicki.**

WYCIĄG

ze statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Łuninieckiego w Łunińcu,

uchwalonego przez Radę Powiatową w Łunińcu w dniu 27 sierpnia 1937 r., zatwierdzonego decyzją Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie z dnia 7 grudnia 1937 r. Nr. 71/S/ 37 w związku z przepisami art. 7 i 89 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz.860) oraz na podstawie § 4 ustęp (1) punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o związkach komunalnych kas oszczędności /Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 410/ w brzmieniu ustalonym w § 52 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1937 r., o K. K. O. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 173).

Na oryginale decyzji Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie zatwierdzającej statut, figurują podpisy: Prezesa Związku Zygmunta Chudzyńskiego i Dyrektora Związku Józefa Rożkowskiego.

I Organizacja kasy.

A.

Firma, siedziba, terytorialny zakres działania, cel Kasy, odpowiedzialność związku założycielskiego za zobowiązania Kasy oraz przepisy ogólne.

§ 1.

Statutem niniejszym rządzi się Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Łuninieckiego w Łunińcu, założona przez Łuniniecki Powiatowy Związek Samorządowy w roku 1927, a działająca do dnia wejścia w życie statutu niniejszego pod nazwą Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności w Łunińcu na zasadzie statutu, zatwierdzonego przez Wojewodę Poleskiego decyzją z dnia 31 lipca 1928 r. za Nr. III. S. F. 14/17 oraz decyzją z dnia 21 grudnia 1928 r. N. III. S. F. 14/17, a opublikowanego w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 16 marca 1929 r. Nr. 5.

W dalszym ciągu statutu niniejszego Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Łuninieckiego w Łunińcu zwana będzie „Kasą Oszczędności“ lub „Kasą“.

Kasa może używać skrótu K. K. O.

§ 3.

Terytorialny zakres działania Kasy Oszczędności obejmuje, jeżeli chodzi o obowiązek przyjmowania wkładów oszczędnościowych, obszar Łuninieckiego Powiatowego Związku Samorządowego oraz obszar, na którym działają oddziały lub zbiornice Kasy.

§ 5.

Siedzibą Kasy jest miasto Łuniniec.

§ 6.

Kasa używa pieczęci owalnej zawierającej herb Łuninieckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

W otoku herbu mieści się nazwa Kasy, ustalona w § 1 statutu niniejszego.

Do czasu ustalenia herbu Łuninieckiego Powiatowego Związku Samorządowego Kasa używać będzie pieczęci bez herbu.

§ 7.

Zadaniem Kasy jest rozwijanie w najszerszych warstwach ludności zmysłu oszczędnościowego, ułatwianie gromadzenia oszczędności, gospodarowanie nimi w sposób zapewniający całkowicie bezpieczeństwo złożonego kapitału i słuszne odsetki, oraz popieranie produkcji przez udzielanie kredytu najszerszym warstwom społecznym.

§ 8.

Łuniniecki Powiatowy Związek Samorządowy, jako związek założycielski Kasy, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność jako poręczyciel za wszelkie zobowiązania Kasy.

§ 9.

Kapitał zakładowy Kasy wynosi 31.000,-zł.

§ 10.

Ogłoszenia Kasy powinny być wywieszane na widok publiczny przez co najmniej 14 dni w lokalu Kasy, jej oddziałów, zbiornic, kantorów wymiany i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz w lokalu urzędowym Łuninieckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

B.

Organa Kasy i ich kompetencje.

§ 13.

Organami Kasy są:
1) Rada Kasy jako organ stanowiący,
2) Dyrekcja Kasy jako organ zarządzający i wykonawczy,
3) Komisja Rewizyjna jako organ kontrolujący.

Rada Kasy.

§ 14. ust. 1.

Rada Kasy jest ciałem kolegialnym, składającym się z przewodniczącego i sześciu członków wybieranych na lat 3 przez Radę Powiatową w Łunińcu. Równocześnie z wyborem członków Rady, Rada Powiatowa w Łunińcu wybiera na okres 3-letni po jednym zastępcy każdego członka Rady.

Dyrekcja Kasy.

§ 20. ust. 1, 2, 3 i 4.

Dyrekcja Kasy jest organem kolegialnym, składającym się z trzech członków.

W skład Dyrekcji wchodzi dyrektor zarządzający, jego zastępca oraz jeden członek Dyrekcji.

Dyrektor zarządzający i jego zastępca powinni być stale zatrudnieni w Kasie i posiadać kwalifikacje, przewidziane w § 10 ust. /2/ rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1937 r. o komunalnych kasach oszczędności /Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 173/.

Dyrektora zarządzającego, jego zastępcę oraz członka Dyrekcji powołuje i odwołuje Rada Kasy. Wybór i odwołanie dyrektora zarządzającego podlega zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą.

§ 22.

Dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich oraz pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania w imieniu Kasy, powinny być zaopatrzone pieczęcią Kasy i podpisane przez dwie osoby wchodzące w skład Dyrekcji lub przez osoby, upoważnione do popisywania za Kasę; koniecznym jest jednak zawsze podpis dyrektora zarządzającego lub podpis jego zastępcy w przypadkach, określonych w § 21 ust. 3 statutu niniejszego.

Komisja Rewizyjna.

§ 24 **ust.** 1 i 2.

Łuniniecki Powiatowy Związek Samorządowy sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym, składającym się z trzech członków oraz z dwóch zastępców, wybieranych przez Radę Powiatową w Łunińcu na jeden rok spośród lub spoza grona osób, wchodzących w skład organów ustojowych Łuninieckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

II. Zakres działania Kasy Oszczędności.

§ 32.

Kasa uprawniona jest do wykonywania tylko tych czynności, które są wymienione w statucie niniejszym lub na które uzyskała zezwolenie Ministra Skarbu.

§ 33.

Do zakresu czynności Kasy należy:

1) przyjmowanie—w ramach przepisów zawartych w §§ 38—54 statutu niniejszego—na książeczki oszczędnościowe terminowych i bezterminowych wkładów oszczędnościowych;

2) przyjmowanie na imienne książeczki wkładkowe lokat, w szczególności lokat instytucyj finansowych i ubezpieczeniowych;

3) otwieranie i prowadzenie rachunków bieżących o saldach kredytowych;

4) udzielanie pożyczek za zabezpieczeniem hipotecznym;

5) udzielanie pożyczek wekslowych i na skrypty dłużne z podpisami na wekslu lub skrypcie co najmniej trzech osób majątkowo odpowiedzialnych, przy czym warunek ten nie dotyczy pożyczek udzielanych osobom prawa publicznego;

6) udzielanie pożyczek pod zastaw:

a) książeczek oszczędnościowych wystawionych przez komunalne kasy oszczędności, Pocztową Kasę Oszczędności, banki państwowe i komunalne i Galicyjską Kasę Oszczędności;

b) papierów wartościowych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) i akcji Banku Polskiego do wysokości 75% wartości giełdowej lub targowej, nie wyżej jednak ich wartości imiennej;

7) udzielanie kredytów w rachunkach bieżących, zabezpieczonych hipotecznie, papierami wartościowymi, bądź też w inny sposób, ustalony w regulaminie, o którym mowa w § 37 statutu;

8) dyskontowanie weksli, posiadających charakter krótkoterminowy i pochodzących z obrotu gospodarczego oraz zaopatrzonych co najmniej w dwa podpisy osób odpowiedzialnych majątkowo;

9) dyskontowania nie wcześniej, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności wypowiedzianych lub wylosowanych papierów procentowych, wymienionych wyżej w p. 6 § niniejszego, oraz kuponów od tych papierów;

10) załatwianie na zlecenie i rachunek osób trzecich inkasa weksli i innych dokumentów;

11) kupno i sprzedaż na rachunek osób trzecich papierów wartościowych, przy czym kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedąży po dostarczeniu papierów wartościowych;

12) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów o stałym oprocentowniu, posiadających bezpieczeństwo prawnę (pupilarne), akcyj Banku Polskiego oraz akcyj i udziałów banków komunalnych;

13) redyskontowanie posiadanych przez Kasę weksli w Państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, oraz w Banku Polskim;

14) zastawianie własnych papierów wartościowych i własnych wierzytelności hipotecznych;

15) zaciąganie pożyczek po uzyskaniu zezwolenia Władzy Nadzorczej;

16) umieszczanie wolnej gotówki:

a) w bankach państwowych i komunalnych, w Banku Polskim, w Pocztowej Kasie Oszczędności, tudzież w Galicyjskiej Kasie Oszczędności oraz w komunalnych kasach oszczędności za zgodą Związku Kas Oszczędności;

b) w biletach i bonach skarbowych oraz w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

17) nabywanie i budowanie nieruchomości za zezwoleniem Władzy Nadzorczej dla własnego użytku z funduszu zasobowego i o szczególnym przeznaczeniu oraz z funduszu emerytalnego;

18) nabywanie nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym w poszukiwaniu pretensyj Kasy oraz sprzedaż tych nieruchomości;

19) dokonywanie przekazów i przelewów krajowych oraz wystawianie przekazów i akredytyw na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów;

20) przyjmowanie na przechowanie papierów wartościowych i innych walorów;

21) wynajmowanie schowków w skarbcu lub w szafach bezpieczeństwa;

22) nabywanie wierzytelności hipotecznych, zabezpieczonych w sposób określony w § 34 statutu niniejszego, oraz pozbywanie własnych wierzytelności hipotecznych.

III. Majątek i fundusze Kasy.

§ 55.

Majątek Kasy stanowią wszystkie należące do niej, jako osoby prawnej, nieruchomości, ruchomości oraz fundusze i prawa.

Majątek Kasy tworzy całość odrębną od majątku Łuninieckiego Powiatowego Związku Samorządowego i jest osobno administrowany.

VII. Władza Nadzorcza.

§ 71 ust. 1 i 2.

Nadzór Państwowy nad Kasą sprawuje Minister Skarbu działający w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

W granicach zleconych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o Związkach Komunalnych Kas Oszczędności /Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 410/ bezpośrednio nadzór nad Kasą sprawuje Związek Kas Oszczędności.

Wezwania sądowe.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Kamieniu - Koszyrskim wzywa **spadkobierców** Onufrego Kołoszuka syna Jakuba i Marii, zmarłego we wsi Szłapań, gminy Lubieszów w dniu 16 lutego 1931, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia, składającego się z 76 dziesięcin ziemi różnorodnej, położonej przy wspomnianej wsi Szłapań. Nr. C-7/38.

Sędzia Grodzki

(—) **T. Rozmanit**

Regulacja hipotek.

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki

na dzień 21 czerwca 1938 roku

1/13619. Nieruchomość wiecz. - czynsz. w mieście Pińsku, przy ulicy Pereca pod Nr. 21 o powierzchni według planu 1095 mtr. kw., należąca do Wigdora Turkienicza i Bazylego Konowałowa w różnych częściach niepodzielnie.

2/13643. Nieruchomość w mieście Pińsku, przy ulicy Topolowej pod Nr. 11, o powierzchni 910 metr. kw., nabyta przez Jefima Czepejko od Malwiny Lenkiewicz.

3/13644. Nieruchomość wiecz.-czynsz. w mieście Pińsku przy ulicy Granicznej pod Nr.Nr. 13 i 15, o powierzchni 1427 mtr. kw., z większej nieruchomości pochodząca, nabyta przez Sorę-Jentę Szapiro od Gerszona-Lejby vel Gersza-Lejby Szapiro.

4/13661. Nieruchomość wiecz.-czynsz. w mieście Pińsku, przy ulicach Marszałka Piłsudskiego pod Nr. 38 i Królowej Bony, pod Nr. 25, o powierzchni według planu 350 mtr. kw., należąca do Srola-Mowszy i Rochli Garbuzów.

5/13662. Nieruchomość w mieście Pińsku, przy zbiegu ulic Leszczyńskiej i Szczytowej pod Nr. 30/12, o powierzchni 567 mtr. kw., stanowiąca resztę większej nieruchomości, nabyta przez Izraela-Josifa Ginzburga od Icka, Fajwela i Motela Brodzkich.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji.

Pińsk, dnia 19 lutego 1938 roku.

Pisarz Hipoteczny

(—) **W. Piotrowski.**

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny w Brześciu n. Bugiem Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki

na dzień 31 maja 1938 roku.

Nr. hip. 9304. Parcela gruntowa Nr. 47 z maj.

Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskego, powierzchni 5,3730 ha, nabyta przez Jana Pejganowicza, syna Ostapa od Konstantego Mojsiuka, syna Stefana.

Nr. hip. 9305. Parcela gruntowa Nr. 14 z maj Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskiego, powierzchni 8,7181 ha nabyta przez Mikołaja Wakulczyka od Heleny Kalenkiewiczowej.

Nr. hip. 9306. Parcela gruntowa Nr. 51 z maj. Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskiego, powierzchni 7,4991 ha nabyta przez Mikołaja Kowalewicza od Heleny Kalenkiewiczowej.

Nr. hip. 9307. Parcela gruntowa Nr. 52 z maj Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskiego, powierzchni 7.5687 ha nabyta przez Hierasima Kowalewicza od Heleny Kalenkiewiczowej.

Nr. hip. 9308. Parcela gruntowa Nr. 54 z maj. Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskiego, powierzchni 4,4234 ha nabyta przez Dymitra Antonowicza od Heleny Kalenkiewiczowej.

Nr. hip. 9309. Parcela gruntowa Nr. 57 z maj. Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskiego, powierzchni 4,4224 ha nabyta przez Demiana Kowalewicza od Heleny Kalenkiewiczowej.

Nr. hip. 9310. Parcela gruntowa Nr. 58 z maj. Jamnik, gm. Malecz, pow. Prużańskiego, powierzchni 6,0678 ha nabyta przez Grzegorza Kowalewicza od Heleny Kalenkiewiczowej.

Nr. hip. 9353. Nieruchomość w m. Kobryniu przy ul. Legionów pod Nr. 86 powierzchni 1,1165 ha należąca do Skarbu Państwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. hip. 9508. Nieruchomość w Brześciu n.B. przy ul. Szpitalnej pod Nr. 29 powierzchni 508 metr. kw. nabytej przez Szaję Mandelbluma z posiadania Chaima Mandelbauma.

Nr. hip. 9509. Nieruchomość w Brześciu n.B. przy ul. Muchawieckiej pod Nr. 6 powierzchni 180 metr. kw. nabyta przez Szymona i Zofię małżonków Samoluków od Szai Mandelbluma.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosic swoje prawa do nieruchomości w kancelarii Wydziału Hipotecznego w Brześciu nad Bugiem przy ulicy Białostockiej pod Nr. 35, pod skutkami prekluzji przewidzianej w art. 153 Ustawy Hipotecznej z roku 1919.

m. Brześć n.B. dnia 21 lutego 1938 roku.

Pisarz Hipoteczny

(—) **L. Dmowski.**

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(po raz 1-szy)

Dowód rejestracyjny pojazdu mechanicznego Nr. PL-37384, tożsamości pojazdu mechanicznego Nr. 49353 S.A. i prawo prowadzenia pojazdów mechanicznych, wydane w dn. 4.XI.1934 r. Nr. 306 przez Urząd Wojewódzki Poleski na nazwisko Rodzianowskiego Pawła, zam. w Pińsku. (925).

Dowód osobisty, wydany za Nr. 1823/31598 z dn. 21.XII.1925 r. przez starostwo powiatowe w Pińsku na nazwisko Kagana Izaaka, zam. w Pińsku, ul. Kotlarska Nr. 9/1. (983).

Dowód osobisty wydany za Nr. 5575 z dn. 3.XI.1923 r. przez starostwo powiatowe w Pińsku na nazwisko Kagan Chai-Kuni, zam. w Pińsku ul. Kotlarska Nr. 9/1. (983).

Dowód osobisty wydany za Nr. 6730 z dn. 14.VII.1937 r. przez zarząd miejski w Pińsku na nazwisko Kagan Mirli, zam. w Pińsku ul. Kotlarska 9/1. (983).

Dowód osobisty wydany za Nr. 1187/14788 z dn. 6.VII.1925 r przez starostwo powiatowe w Pińsku na nazwisko Ajzinberga Szamszona, zam. w Pińsku, ul. Jasiołdowska 38. (987).

Dowód osobisty, wydany za Nr. 188 z dn. 18.X. 1933 r. przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Strażewicza Pawła, zam. we wsi Grabów, gm. leninskiej. (991).

Tablica rejestracyjna Nr. A 55174, własność Poleskiej Komunikacji Autobusowej w Brześciu n.B. (993).

Dowód osobisty wydany za Nr. 1663/27 z roku 1927 przez starostwo powiatowe w Kobryniu na nazwisko Gellera Josela-Chaima, zam. w Radostowie, gm. Lelików. (996).

Dowód osobisty wydany za Nr. 26/36 z dn. 15.V.1936 r. przez zarząd gminy Kosicze oraz akt uznania obywatelstwa wydany za Nr. IV-I-b rej. 12335. z dn. 14.IV.1936 r. przez starostwo powiatowe w Brześciu n.B. wszystko na nazwisko Skuratowicza Antoniego, zam. w Huźnie, gm. kosickiej. (998).

Dowód osobisty wydany za Nr. 574 z dn. 30.V. 1928 r. przez starostwo powiatowe w Stolinie na nazwisko Kruka Eufemiusza, zam. w Tołmaczewie, gm. chorskiej. (1004).

Legitymacje ubezpieczeniowe wydane przez Ubezpieczalnię Społeczną w Brześciu n.B. za Nr. 1483846 na nazwisko Izbicera Szyja, za Nr. 5778974 na nazwisko Kruka Andrzeja, za Nr. 5772283 na nazwisko Gilmana Kałmana, za Nr. 5787814 na nazwisko Łukaszuka Jana za Nr. 1485398 na nazwisko Brauma Henryka i Nr. 1483491 na nazwisko Trociuka Stefana. (1005).

Legitymacja ubezpieczeniowa wydana za Nr. 5812407 przez Ubezpieczalnię Społeczną w Pińsku na nazwisko Lewina Nechemy. (1009).

Legitymacja urzędnicza Nr. 879 z dnia 23.IV. 1937 r. wydana przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Wilnie na nazwisko Stefańskiej Aliny urzędnika kontraktowego Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego w Brześciu n.Bug.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Łuniniec na nazwisko Jarmoszewicza Konstantego, roczn. 1909, s. Stefana i Zenobii, zam. we wsi Biała, gm. Wysock. (463).

Zaświadczenie wojskowe kat. „C" wydane za Nr. 7635 z dn. 21.VIII.1926 r. na nazwisko Lejzeruka Chackiela, roczn. 1903, zam. w Kamieniu-Kosz. (982).

Zaświadczenie wojskowe wydane za Nr. 106/1370 z dn. 22.IX.1929 r. oraz karta mob. wydana w dn. 26.I.1932 r. wszystko przez P K. U. Pińsk na nazwisko Kagana Izaaka, zam. w Pińsku ul. Kotlarska 9/1. (983).

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Łuniniec na nazwisko Tonczyńskiego Jana, roczn. 1899, s. Sergiusza, zam. we wsi Sienkiewicze, gm. łachewskiej. (992).

Zaświadczenie wojskowe wydane przez P.K.U. Prużana na nazwisko Waśkowicza Stanisława, roczn. 1910, s. Antoniego i Józefy, zam. w kol. Skrybowszczyzna, gm. Malecz. (995).

Zaświadczenie wojskowe wydane przez P.K.U. Łuniniec na nazwisko Krupisza Jakuba, s. Jana, zam. we wsi Berezów, pow. stolińskiego. (1001).

Książeczka wojskowa wydana za Nr. 179/B przez P.K.U. Brześć n.B. na nazwisko Klimuka Stefana, roczn. 1901, s. Mateusza Anastazji zam. w Szczytnikach Małych, gm. motykalskiej. ( ).

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Pińsk na nazwisko Dereńczuka Jana, zam. we wsi Wołowel, gm. Wołowel. (B).

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Łuck na nazwisko Ośrudka Bolesława, zam. w Brześciu n.B., ul. Zielona 23. (B).

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Pińsk na nazwisko Hałaburdy Mikołaja, roczn. 1910, s. Teodora i Olgi, zam. we wsi Litewskie, gm. Wołowel (B).

Książeczka wojskowa wydana za Nr. 361/Kosów z dn. 25.VIII.1923 r. przez P.K.U. Łuniniec na nazwisko Kudaka Teodora, roczn. 1898, s. Grzegorza i Anastazji, zam. w maj. Piaski, gm. Piaski. (B).

Zaświadczenie wojskowe koloru niebieskiego wydane za Nr. L. gł. ks. ewid. 1786 przez P. K. U. Kowel na nazwisko Bazylczuka Ignacego, roczn. 1907, s. Trofima, zam. we wsi Karpiłówka, gm. Soszyczno. (B).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 899399 własność Lemieszewskiego Tedora, s. Gabryela, zam. w os. Płotnica pow. stolińskiego. (986).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 941055 własność Żuka Gordiusza, zam. w Działłowiczach, gm. łuninieckiej. (989).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 692712 własność Olszewskiego Aleksandra, zam. we wsi Nowosiółki, gm. Nowosiółki. (999).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 837258 własność Konopackiego Daniela. zam. we wsi Działłowicze, gm. łuninieckiej. (1004).

Dowód tożsamości konia ser. „F" Nr. 235500 własność Karasjowskiego Franciszka, zam. w okolicy Leżajka, gm. Rudniki. (1007).

(po raz 2-gi)

Dowód osobisty wydany za Nr. 74 z dn. 10. V. 1929 r. przez zarząd gminy w Domaczewie na nazwisko Kronenbauma Motela, zam. w os. Domaczewo, pow. brzeskiego (922).

Dowód osobisty wydany za Nr. 1582 z dn. 13.IV.1923 r. przez starostwo powiatowe w Brześciu n.B. na nazwisko Estery Połońskiej z domu Edelsznajder, zam. w Brześciu n. B., ul. Kościuszki Nr. 62. (913).

Dowód osobisty wydany za Nr. 1013 z dn. 19.I.1925 r. przez starostwo powiatowe w Kosowie Poleskim na nazwisko Gustowskiego Jewela, zam. w Kosowie Pol., ul. Kościelna Nr. 69. (915).

Dowód osobisty wydany za Nr. 2940 z dn. 26.V.1925 r. przez starostwo powiatowe w Stolinie na nazwisko Bonera Abrama-Josela, zam. w Mokrowie, gm. łachewskiej. (920).

Dowód osobisty wydany za Nr. 164 z dn. 2.VIII 1930 r. przez zarząd gminy Żabczyce na nazwisko Portnoj vel Warszawski Szloma, s. Mowszy, zam. we wsi Czerniejewicze, gm. żabczyckiej. (926).

Dowód osobisty wydany za Nr. 919 z dn. 28.III 1923 r. przez starostwo powiatowe w Pińsku na nazwisko Wolfa Fajna, roczn. 1898, s. Dawida, zam. w Pińsku ul. Jasiołdowska Nr. 38. (943).

Dowód osobisty wydany za Nr. 1416 z dn. 9.III.1935 r. przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Kusznierewicza Aleksandra, zam. we wsi Wielkie - Steblewicze, gm. lenińskiej. (945).

Dowód osobisty wydany za Nr. 1435 z dn. 11.III 1935 r. przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Kupryanowicza Mojżesza, zam. w fut. Stare, gm. lenińskiej. (956).

Dowód osobisty wydany za Nr. 212 z dn. 14.IX. 1923 r. przez starostwo powiatowe w Stolinie na nazwisko Reznika Josela, s .Abrama, zam. w Stolinie, ul. Polna 10. (958).

Karta rzemieślnicza (szewctwa) wydana za Nr. 202 z dn. 1.VIII.1928 r. przez starostwo powiatowe kobryńskie na nazwisko Goldfarba Mowszy, zam. w Kobryniu, ul. Legionowa 25. (962).

Dowód osobisty wydany przez starostwo powiatowe w Łukowie na nazwisko Rajzylber Herszko, zam. w Brześciu n.B., ul. Dąbrowskiego 119. (974).

Dowód osobisty wydany za Nr. 37 z dn. 29.IV. 1929 r. przez Zarząd Gminy w Chorsku na nazwisko Bogana Marcina, zam. we wsi Duże - Maliszewo, gm. chorskiej. (977).

Dowód osobisty wydany za Nr. 9 z dn. 4.III. 1931 r. przez Zarząd Gminy w Motykałach na nazwisko Dmitrukówny Weroniki, zam. w Brześciu n.B., ul. Dąbrowskiego Nr. 11. (979).

Dowód osobisty wydany za Nr. 21/1937 r. z dn. 29.IV.1937 r. ser. B-213846 przez zarząd gminy w Prużanie na nazwisko Lickiewicza Włodzimierza, s. Grzegorza, zam. we wsi Szenie, gm. prużańskiej. (981).

(po raz 3-ci)

Karta rzemieślnicza na wykonywanie rzemiosła rzeźnictwa i wyrębu mięsa, wydana w dniu 2.III. 1935 r. za Nr. III-690 przez starostwo powiatowe łuninieckie na nazwisko Galensona Dawida, zam. w Kożangródku (825).

Dowód osobisty, wydany w dn. 19.V.1931 r. za Nr. 271/31 przez zarząd gminy w Lemieszewiczach na nazwisko Szołomickiego Stefana, roczn. 1910 s. Szymona, zam. we wsi Kaczanowicze, gm. lemieszewickiej. (860).

Tablica rejestracyjna samochodu Nr. A 55-023, własność firmy Bracia Filipeccy, zam. w Brześciu n.B., ul. Steckiewicza Nr. 9a. (866).

Dowód osobisty wydany w dn. 13.V.1936 r. za Nr. D/d 2 ser. „B" Nr. 733611, przez zarząd miejski w Dawidgródku na nazwisko Disia Teodora, zam. w Dawigródku, ul. Kościuszki 86. (886).

Dowód tożsamości uprawniający do ulgi w przejazdach II klasą, wydany za Nr. 439099 z roku 1937, przez Dyrekcję Kolei Państwowych w Wilnie na nazwisko Czechowiczowej Eugenii, zam. w Brześciu n.B., ul. Browarowa Nr. 4, m. 3. (900).

Komunikat Związku Strzeleckiego

Podokręg Wileński.

Na dzień Imienin Marszałka Polski Edwarda-Śmigłego-Rydza, Związek Strzelecki w Wilnie wydaje na całą Polskę nalepkę.

Wydawnictwo to stanowi hołd Związku Strzeleckiego dla Marszałka Polski i połączone jest z dawno zamierzoną realizacją wykupna w Wilnie domu, w którym Wielki Marszałek Józef Piłsudski najdłużej zamieszkiwał, jako uczeń gimnazjalny. W tej też intencji wyraził swą zgodę na wydawnictwo Marszałek Śmigły-Rydz.

Na druk i kolportaż nalepki zezwolił Zarząd Główny Związku Strzeleckiego w Dzienniku Zarządzeń i Rozkazów Nr. 1 z dnia 31 stycznia 1938 r. w punkcie 18-ym.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n. B. Urząd Wojewódzki Poleski
Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenia o rejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł. — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

W razie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym. Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 30.628.
Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Drukarnia „LITERACKA" Brześć n.Bug.